

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2107

z dnia 15 listopada 2017 r.

ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ celem wspólnej polityki rybołówstwa jest taka eksploatacja żywych zasobów morza, która zapewni długotrwałą równowagę ekonomiczną, środowiskową i społeczną.
- (2) Decyzją Rady 98/392/WE ⁽⁴⁾ Unia zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza, która zawiera między innymi zasady i przepisy dotyczące ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia uczestniczy w prowadzonych w wodach międzynarodowych działaniach służących ochronie stad ryb.
- (3) Na podstawie decyzji Rady 86/238/EWG ⁽⁵⁾ Unia jest od dnia 14 listopada 1997 r. jedną z umawiających się stron Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego (zwanej dalej „konwencją ICCAT”).

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2017, s. 142.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 października 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 października 2017 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 86/238/EWG z dnia 9 czerwca 1986 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu końcowego Konferencji Pełnomocników Państw – Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r. (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

- (4) Dzięki ustanowieniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (zwanej dalej „ICCAT”) konwencja ICCAT zapewnia ramy dla współpracy regionalnej w zakresie ochrony tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz zarządzania nimi w Oceanie Atlantyckim i morzach przyległych.
- (5) ICCAT jest upoważniona do przyjmowania obowiązkowych – wiążących dla umawiających się stron – decyzji (zwanymi dalej „zaleceniami”) w zakresie ochrony zasobów, które podlegają jej kompetencji, i zarządzania nimi. Zalecenia te są skierowane zasadniczo do umawiających się stron konwencji ICCAT, ale nakładają również obowiązki na operatorów prywatnych (np. kapitanów statków). Zalecenia ICCAT wchodzą w życie sześć miesięcy po ich przyjęciu, a w przypadku Unii muszą zostać niezwłocznie wdrożone do prawa Unii.
- (6) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi ⁽¹⁾ przewiduje, że stosuje się je bez uszczerbku dla przepisów prawa Unii wdrażających przepisy przyjęte przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, których Unia jest umawiającą się stroną.
- (7) Ostatniego wdrożenia zaleceń ICCAT w zakresie ochrony i egzekwowania dokonano rozporządzeniami Rady (WE) nr 1936/2001 ⁽²⁾ i (WE) nr 520/2007 ⁽³⁾.
- (8) Zalecenie ICCAT dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym wdrożono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 ⁽⁴⁾. Niniejsze rozporządzenie nie obejmuje takiego wieloletniego planu odbudowy.
- (9) Przy wdrażaniu tych zaleceń Unia i państwa członkowskie powinny dążyć do promowania działań w ramach rybołówstwa przybrzeżnego oraz stosowania narzędzi i technik połowowych, które są selektywne i mają ograniczone skutki dla środowiska, w tym narzędzi i technik stosowanych w tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym, tym samym przyczyniając się do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia lokalnych społeczności.
- (10) Prawodawstwo unijne powinno jedynie dokonać wdrożenia zaleceń ICCAT, aby zrównać pozycję rybaków europejskich i rybaków z państw trzecich oraz zapewnić, by zasady były możliwe do przyjęcia dla wszystkich.
- (11) Akty delegowane i akty wykonawcze przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny pozostawać bez uszczerbku dla wdrażania przyszłych zaleceń ICCAT do prawa Unii w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.
- (12) W celu umożliwienia szybkiego wdrażania do prawa Unii przyszłych zmian w zaleceniach ICCAT należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian w załącznikach do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁵⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (13) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289(COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (14) Aby zapewnić zgodność ze wspólną polityką rybołówstwa, przyjęto prawodawstwo unijne w celu ustanowienia systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania, który obejmuje zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów („połowy NNN”). W szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009⁽¹⁾ ustanawia unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z globalnym i zintegrowanym podejściem, tak aby zapewnić zgodność ze wszystkimi zasadami wspólnej polityki rybołówstwa. Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011⁽²⁾ określa szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008⁽³⁾ ustanawia wspólnotowy system zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Tymi rozporządzeniami wdrożono już szereg przepisów zawartych w zaleceniach ICCAT. W związku z tym nie ma potrzeby uwzględniania tych przepisów w niniejszym rozporządzeniu.
- (15) Zalecenia ICCAT w powiązaniu z obowiązującymi przepisami rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 umożliwiają takłowcom do połowów pelagicznych na skalę przemysłową przeładunek na morzu na wodach nienależących do Unii w obrębie strefy ICCAT. Unia powinna jednak regularnie i w sposób wszechstronny powracać do tej kwestii na forum regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem z myślą o rozszerzeniu unijnego zakazu przeładunku na morzu obowiązującego na wodach Unii na wszystkie wody.
- (16) W art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono obowiązek wyładunku, który od dnia 1 stycznia 2015 r. ma zastosowanie do połowów małych i dużych gatunków pelagicznych, połowów do celów przemysłowych i połowów łososia w Morzu Bałtyckim. Na podstawie art. 15 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia obowiązek wyładunku pozostaje jednak bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych Unii, takich jak zobowiązania wynikające z zaleceń ICCAT. Na podstawie tego samego przepisu Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, aby wprowadzać takie zobowiązania międzynarodowe do prawa Unii, w tym w szczególności odstępstwa od obowiązku wyładunku. W związku z tym w niektórych sytuacjach ustanowionych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/98⁽⁴⁾ dozwolone jest dokonywanie odrzutów podczas niektórych połowów małych i dużych gatunków pelagicznych i połowów do celów przemysłowych.
- (17) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1984/2003⁽⁵⁾ wprowadzono programy dotyczące dokumentów statystycznych dla włócznika i opastuna zgodnie z odpowiednimi przepisami ICCAT. Jako że ICCAT przyjęła nowe przepisy dotyczące programów statystycznych w odniesieniu do przeładunków na morzu, należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 1984/2003, aby wprowadzić te przepisy do prawa Unii.
- (18) W ostatnich latach zmieniono lub uchylono wiele zaleceń ICCAT. Ze względu na jasność, uproszczenie i pewność prawa należy zatem zmienić rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 520/2007,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy w zakresie zarządzania, ochrony i kontroli dotyczące połowów daleko migrujących gatunków ryb zarządzanych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 23).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1984/2003 z dnia 8 kwietnia 2003 r. wprowadzające system w odniesieniu do statystycznego monitorowania handlu włócznikiem i opastunem wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 295 z 13.11.2003, s. 1).

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

- a) unijnych statków rybackich i unijnych statków prowadzących połowy rekreacyjne, działających na obszarze konwencji ICCAT oraz – w przypadku przeładunków – również poza tym obszarem, jeżeli dokonują przeładunków gatunków złowionych na obszarze konwencji ICCAT;
- b) statków państw trzecich, które podlegają inspekcjom w portach państw członkowskich i na których znajdują się gatunki ICCAT lub przetwory rybne uzyskane z takich gatunków, których wcześniej nie wyładowano ani nie przeładowano w portach;
- c) statków rybackich państw trzecich i statków państw trzecich prowadzących połowy rekreacyjne, działających na wodach Unii.

Artykuł 3

Związek z innymi aktami Unii

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (UE) 2016/1627.

Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu stosuje się w uzupełnieniu środków przewidzianych w rozporządzeniach (WE) nr 1005/2008 i (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 4

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „gatunki ICCAT” oznaczają gatunki wymienione w załączniku I;
- 2) „tuńczyk tropikalny” oznacza opastuna, tuńczyka żółtopłetwego i bonito;
- 3) „statek rybacki” oznacza każdy statek wyposażony do prowadzenia komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza lub wyposażony w sieć pułpkową na tuńczyka błękitnopłetwego;
- 4) „statek łowczy” oznacza statek rybacki wykorzystywany w celu połowu żywych zasobów morza;
- 5) „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- 6) „upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie udzielone unijnemu statkowi rybackiemu, upoważniające go do prowadzenia określonej działalności połowowej w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska na określonych warunkach;
- 7) „specjalne upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie udzielone unijnemu statkowi rybackiemu, upoważniające go do prowadzenia określonej działalności połowowej przy użyciu określonych narzędzi w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska na określonych warunkach;
- 8) „przeładunek” oznacza wyładowanie i przeniesienie całości lub części produktów rybołówstwa z jednego statku na inny statek;
- 9) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane do celów rekreacji, turystyki lub sportu;
- 10) „dane w ramach zadania I” oznaczają dane zdefiniowane przez ICCAT jako zadanie I w „Podręczniku terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych”;
- 11) „dane w ramach zadania II” oznaczają dane zdefiniowane przez ICCAT jako zadanie II w „Podręczniku terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych”;
- 12) „CPC” oznaczają umawiające się strony konwencji ICCAT oraz niebędące umawiającymi się stronami współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie;
- 13) „obszar konwencji ICCAT” oznacza wszystkie wody Oceanu Atlantyckiego oraz mórz przyległych;

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289(COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

- 14) „umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów” oznacza umowę międzynarodową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 37 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- 15) „długość statku” oznacza odległość mierzoną w linii prostej między najdalej wysuniętym do przodu punktem dzioba i najdalej wysuniętym do tyłu punktem rufy;
- 16) „takłowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową” oznacza takłowiec do połowów pelagicznych o długości całkowitej powyżej 24 m;
- 17) „statek rybacki do połowów na skalę przemysłową” oznacza statek rybacki o długości całkowitej powyżej 20 m;
- 18) „statek łowczy do połowów na skalę przemysłową” oznacza statek łowczy o długości całkowitej powyżej 20 m;
- 19) „rejestr ICCAT dotyczący statków rybackich do połowów na skalę przemysłową” oznacza wykaz prowadzony przez sekretariat ICCAT i dotyczący statków rybackich do połowów na skalę przemysłową upoważnionych do poławiania gatunków ICCAT na obszarze konwencji ICCAT;
- 20) „statek pomocniczy” oznacza statek inny niż jednostka przewożona na statku, który nie jest wyposażony w gotowe do użycia narzędzia połowowe i który ułatwia, wspomaga lub przygotowuje działalność połowową, w tym poprzez zaopatrywanie statku łowczego;
- 21) „statek transportowy” oznacza statek pomocniczy biorący udział w przeładunku oraz odbierający gatunki ICCAT z takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową;
- 22) „rejestr ICCAT dotyczący statków transportowych” oznacza prowadzony przez sekretariat ICCAT wykaz dotyczący statków upoważnionych do odbioru – na obszarze konwencji ICCAT – przeładunków na morzu z takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową;
- 23) „rejestr ICCAT dotyczący statków upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych” oznacza prowadzony przez sekretariat ICCAT wykaz dotyczący statków rybackich do połowów na skalę przemysłową upoważnionych do dokonywania na obszarze konwencji ICCAT połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku, transportu, przetwarzania lub wyładunku tuńczyków tropikalnych;
- 24) „urządzenie do sztucznej koncentracji ryb” (FAD) oznacza dowolny sprzęt pływający na powierzchni morza i stosowany do wabienia ryb;
- 25) „połowy NNN” oznaczają działalność połowową zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
- 26) „wykaz ICCAT dotyczący statków NNN” oznacza wykaz statków, które ICCAT uznała za prowadzące połowy NNN;
- 27) „takle” oznaczają narzędzie połowowe składające się ze sznura podstawowego, do którego podczipione są sznury dodatkowe (stągiewki) wyposażone w liczne haczyki, których długość i rozstawienie są zróżnicowane w zależności od gatunku docelowego;
- 28) „okrężnice” oznaczają każdą sieć okrążającą, której dno zaciska się za pomocą umieszczonej na dnie sieci liny ściągającej przechodzącej przez serię pierścieni wzdłuż podbory, umożliwiającej jej ściąganie i zamykanie;
- 29) „hak” oznacza wygięty kawałek drutu stalowego o ostrym końcu.

TYTUŁ II

ŚRODKI ZARZĄDZANIA, OCHRONY I KONTROLI DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH GATUNKÓW

ROZDZIAŁ I

Tuńczyki tropikalne

Artykuł 5

Ograniczenia dotyczące liczby unijnych statków łowczych do połowów na skalę przemysłową poławiających opastuna

Liczbę i całkowitą zdolność połowową wyrażoną jako pojemność brutto (GT) unijnych statków łowczych do połowów na skalę przemysłową poławiających opastuna na obszarze konwencji ICCAT określa się:

- a) jako średnią liczbę i zdolność połowową wyrażoną jako pojemność brutto (GT) unijnych statków łowczych poławiających opastuna na obszarze konwencji ICCAT w latach 1991–1992; oraz
- b) na podstawie informacji o ograniczeniu liczby unijnych statków łowczych poławiających opastuna w 2005 r., które zostały przekazane ICCAT do dnia 30 czerwca 2005 r.

Artykuł 6

Specjalne upoważnienia dla statków łowczych do połowów na skalę przemysłową połowiących tuńczyki tropikalne i dla statków pomocniczych

1. Zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi ⁽¹⁾ państwa członkowskie udzielają upoważnień pływającym pod ich banderą statkom łowczym do połowów na skalę przemysłową tuńczyków tropikalnych na obszarze konwencji ICCAT.
2. Państwa członkowskie udzielają upoważnień w celu wspierania statków pływających pod ich banderą, które wykorzystuje się w celu zapewniania wszelkiego rodzaju wsparcia dla statków, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 7

Rejestr ICCAT dotyczący statków upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych

1. Państwa członkowskie niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 30 dni, informują Komisję o wszelkich zdarzeniach, które wymagają uzupełnienia, usunięcia lub zmiany danych w rejestrze ICCAT dotyczącym statków upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych. Komisja niezwłocznie i nie później niż w ciągu 45 dni od daty takiego zdarzenia przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.
2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych nie mogą połowiąć, zatrzymywać na statku, przeładowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wyładowywać tuńczyków tropikalnych z obszaru konwencji ICCAT. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 8

Wykaz statków połowiących tuńczyki tropikalne w danym roku

Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji wykaz upoważnionych statków pływających pod ich banderą, które w poprzednim roku kalendarzowym prowadziły połowy tuńczyków tropikalnych na obszarze konwencji ICCAT. Do dnia 31 lipca każdego roku Komisja zgłasza do ICCAT wykazy otrzymane od państw członkowskich.

Artykuł 9

Plany zarządzania dotyczące urządzeń powodujących koncentrację ryb

1. W odniesieniu do sejnów i kliprów tuńczykowych połowiących tuńczyki tropikalne przy wykorzystaniu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD) do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji plany zarządzania dotyczące stosowania FAD przez statki pływające pod ich banderą. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 31 stycznia następnego roku.
2. Plany zarządzania, o których mowa w ust. 1, mają służyć:
 - a) pogłębieniu wiedzy na temat właściwości FAD, właściwości boi, połowów z użyciem FAD – w tym nakładu połowowego – oraz związanego z tym oddziaływania na gatunki docelowe i niedocelowe;
 - b) efektywnemu zarządzaniu rozmieszczaniem i usuwaniem FAD i pław oraz ich ewentualną utratą;
 - c) zmniejszeniu i ograniczeniu oddziaływania FAD oraz połowów z ich użyciem na ekosystem, w tym w stosownych przypadkach przez regulowanie różnych czynników śmiertelności połowowej (np. liczba rozmieszczonych FAD, w tym liczba zestawów FAD stosowanych przez sejnery, zdolność połowowa, liczba statków pomocniczych).
3. Plany zarządzania, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje określone w załączniku II.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w danym okresie na każdy sejner pływający pod ich banderą i połowiący tuńczyki tropikalne przy wykorzystaniu FAD przypadało nie więcej niż 500 aktywnych boi instrumentalnych.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289(COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

*Artykuł 10***Wymogi dotyczące FAD**

1. FAD spełniają następujące wymogi:
 - a) część struktury FAD znajdująca się nad powierzchnią wody nie jest pokryta żadnym materiałem albo jest pokryta wyłącznie takim materiałem, z którym wiąże się minimalne ryzyko oplątania nim gatunków niedocelowych; oraz
 - b) elementy FAD znajdujące się pod powierzchnią wody składają się wyłącznie z materiału, który uniemożliwia oplątanie nim gatunków niedocelowych.
2. Projektując FAD, stosuje się, w zakresie, w jakim jest to możliwe, materiały ulegające biodegradacji, z uwagi na stopniowe wycofywanie do 2018 r. FAD, które nie ulegają biodegradacji.
3. W ramach sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 71, państwa członkowskie zgłaszają Komisji działania podjęte w celu zapewnienia zgodności z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.

*Artykuł 11***Informacje o FAD przekazywane przez statki**

1. W odniesieniu do każdego rozmieszczenia FAD unijne statki łowcze będące sejnierami i klipami tuńczykowymi oraz unijne statki pomocnicze gromadzą i przekazują następujące informacje i dane:
 - a) pozycja FAD;
 - b) data rozmieszczenia FAD;
 - c) rodzaj FAD (kotwiczone FAD, dryfujące sztuczne FAD);
 - d) identyfikator FAD (tj. oznakowanie FAD lub identyfikacja pławy, rodzaj boi – np. boja zwykła lub połączona z echosondą) lub wszelkie informacje umożliwiające ustalenie właściciela;
 - e) cechy konstrukcyjne FAD (wymiary i materiał części dryfującej oraz podwodnej struktury podwieszanej, a także oplatająca funkcja podwodnej struktury podwieszanej).
2. W odniesieniu do każdej interwencji dotyczącej FAD – niezależnie od tego, czy następuje po niej połów – unijne statki łowcze będące sejnierami i klipami tuńczykowymi oraz unijne statki pomocnicze gromadzą i przekazują następujące informacje:
 - a) rodzaj interwencji (wybieranie, usuwanie, interwencja dotycząca urządzeń elektronicznych);
 - b) pozycja FAD;
 - c) data interwencji;
 - d) rodzaj FAD (kotwiczone FAD, dryfujące naturalne FAD, dryfujące sztuczne FAD);
 - e) identyfikator FAD (tj. oznakowanie FAD lub identyfikacja pławy) lub wszelkie informacje umożliwiające ustalenie właściciela;
 - f) jeżeli po interwencji następuje połów – wyniki wystawienia w postaci połowu i przyłowu, niezależnie od tego, czy zatrzymuje się je na statku czy też odrzuca martwe albo żywe lub – jeżeli po interwencji nie następuje połów tuńczyka – powody podjęcia takiej decyzji (np. niewystarczająca liczba ryb lub zbyt małe ryby).
3. W odniesieniu do każdej utraty FAD unijne statki łowcze będące sejnierami i klipami tuńczykowymi oraz unijne statki pomocnicze gromadzą i przekazują następujące informacje:
 - a) ostatnia odnotowana pozycja;
 - b) data ostatniej odnotowanej pozycji;
 - c) identyfikator FAD (tj. oznakowanie FAD lub identyfikacja pławy) lub wszelkie informacje umożliwiające ustalenie właściciela.
4. Unijne statki rybackie prowadzą aktualizowany co kwartał wykaz rozmieszczonych FAD, zawierający co najmniej informacje określone w załączniku III.

*Artykuł 12***Informacje o FAD przekazywane przez państwa członkowskie**

Co roku, 15 dni przed terminem ustalonym przez ICCAT dla danego roku, państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje w celu udostępnienia ich sekretariatowi ICCAT:

- a) liczba faktycznie rozmieszczonych FAD w każdym kwartale, według rodzaju FAD, ze wskazaniem obecności lub braku pławy/boi lub echosondy powiązanej z FAD;
- b) liczba i rodzaj pław/boi (np. radiopława, z echosondą) faktycznie rozmieszczonych w każdym kwartale;
- c) średnia liczba aktywnych pław/boi w każdym kwartale, stosowanych przez każdy statek;
- d) średnia liczba utraconych aktywnych FAD w każdym kwartale;
- e) dla każdego statku pomocniczego – liczba dni na morzu w podziale na pola jednostopniowe siatki geograficznej, miesiące i państwa członkowskie bandery.

*Artykuł 13***Dzienniki połowowe**

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) bezzwłocznie zbierano i udostępniano unijnym naukowcom papierowe i elektroniczne dzienniki połowowe oraz, w stosownych przypadkach, dzienniki FAD;
- b) dane w ramach zadania II przekazane Komisji na podstawie art. 50 zawierały informacje uzyskane z dzienników połowowych lub, w stosownych przypadkach, z dzienników FAD.

*Artykuł 14***Okres oraz obszar zamknięty w związku z ochroną niedojrzałych organizmów morskich**

1. Ukierunkowane połowy lub działania wspierające ukierunkowane połowy tuńczyków tropikalnych przy wykorzystaniu urządzeń, które mogą wpływać na koncentrację ryb, w tym FAD, są zabronione:

- a) od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego każdego roku; oraz
- b) na obszarze wyznaczonym w następujący sposób:
 - granica północna – 5° szerokości geograficznej północnej,
 - granica południowa – 4° szerokości geograficznej południowej,
 - granica zachodnia – 20° długości geograficznej zachodniej,
 - granica wschodnia – wybrzeże Afryki.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- a) rozmieszczanie wszelkich obiektów dryfujących, z bojami lub bez;
- b) połowy wokół obiektów sztucznych, pod nimi lub z ich użyciem, wliczając w to statki;
- c) połowy wokół obiektów naturalnych, pod nimi lub z ich użyciem;
- d) holowanie obiektów dryfujących poza wspomniany obszar.

3. Każde państwo członkowskie, którego jednostki dokonują połowów na obszarze geograficznym okresu oraz obszaru zamkniętego:

- a) podejmuje odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby wszystkie statki pływające pod jego banderą, w tym statki pomocnicze, prowadząc działalność połowową w okresie i obszarze zamkniętym, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, posiadały obserwatora na statku. Program obecności obserwatorów musi być zgodny z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia bez uszczerbku dla art. 73 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- b) do dnia 30 czerwca każdego roku przedkłada informacje zgromadzone przez obserwatorów, o których mowa w lit. a), Komisji, która zgłasza je ICCAT do dnia 31 lipca;
- c) podejmuje odpowiednie działania wobec pływających pod jego banderą statków rybackich, które nie przestrzegają okresu oraz obszaru zamkniętego, o którym mowa w ust. 1;
- d) w ramach sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 71, składa Komisji sprawozdanie z przestrzegania okresu oraz obszaru zamkniętego.

*Artykuł 15***Połowcy tuńczyków tropikalnych w niektórych wodach portugalskich**

Zabrania się zatrzymywania na statku wszelkich ilości tuńczyków tropikalnych złowionych przy użyciu okrężnic w wodach podlegających suwerenności lub jurysdykcji Portugalii na podobszarze ICES X na północ od 36°30' N lub na obszarach CECAF na północ od 31° N i na wschód od 17°30' W oraz zabrania się ukierunkowanych połowów tych gatunków na wymienionych obszarach przy użyciu wspomnianych narzędzi. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

*Artykuł 16***Wykrywanie połowów NNN**

Jeżeli sekretarz wykonawczy ICCAT powiadomi Komisję o domniemanym naruszeniu przez unijne statki rybackie przepisów art. 7 ust. 2 oraz art. 14 ust. 1 i 2, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie bandery. To państwo członkowskie niezwłocznie bada sytuację oraz – jeżeli statek prowadzi połowy przy wykorzystaniu obiektów, które mogą wpływać na koncentrację ryb, w tym FAD – nakazuje, aby statek wstrzymał połowy i, jeżeli to konieczne, niezwłocznie opuścił obszar. Dane państwo członkowskie bandery niezwłocznie informuje Komisję o wynikach postępowania wyjaśniającego i wprowadzonych w związku z nim środkach. Komisja przekazuje te informacje państwu nadbrzeżnemu i sekretarzowi wykonawczemu ICCAT.

ROZDZIAŁ II

Tuńczyk biały w północnym Atlantyku*Artykuł 17***Ograniczenia dotyczące liczby statków**

Maksymalną liczbę unijnych statków łowczych, które mogą prowadzić ukierunkowane połowy tuńczyka białego w północnym Atlantyku na obszarze konwencji ICCAT, określa się jako średnią liczbę unijnych statków łowczych, które prowadziły ukierunkowane połowy tuńczyka białego w północnym Atlantyku w latach 1993–1995.

ROZDZIAŁ III

Włócznik

Sekcja 1

Włócznik w Oceanie Atlantyckim*Artykuł 18***Plany zarządzania włócznikiem północnoatlantyckim**

Do dnia 15 sierpnia każdego roku państwa członkowskie, którym przydzielono kwotę i których statki dokonują połowów włócznika północnoatlantyckiego, przedkładają Komisji swoje plany zarządzania. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 15 września każdego roku.

*Artykuł 19***Minimalny rozmiar włócznika północnoatlantyckiego**

1. Zakazuje się ukierunkowanych połowów, zatrzymywania na statku lub przeladunku, wyładunku, transportu, składowania, wystawiania lub oferowania do sprzedaży, sprzedaży lub wprowadzania do obrotu włócznika, którego masa w relacji pełnej wynosi mniej niż 25 kg albo którego długość ogonowa wynosi mniej niż 125 cm. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 można zatrzymywać na statku, przeladowywać, przekazywać, wyładowywać, transportować, składować, sprzedawać, wystawiać lub oferować do sprzedaży przypadkowe połowy maksymalnie 15 % włócznika, którego masa w relacji pełnej wynosi mniej niż 25 kg albo którego długość ogonowa wynosi mniej niż 125 cm.
3. Tolerancję wynoszącą 15 %, o której mowa w ust. 2, oblicza się na podstawie całkowitego połowu włócznika przez dany statek wyrażonego w liczbie sztuk na wyładunek.

Sekcja 2

Włócznik śródziemnomorski

Artykuł 20

Statki upoważnione do ukierunkowanych połowów włócznika śródziemnomorskiego

1. Państwa członkowskie udzielają, zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi ⁽¹⁾, upoważnień do ukierunkowanych połowów włócznika śródziemnomorskiego.
2. Do dnia 8 stycznia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji w formacie określonym w wytycznych w sprawie przedstawiania danych i informacji wymaganych przez ICCAT:
 - a) wykaz statków łowczych pływających pod ich banderą upoważnionych do ukierunkowanych połowów włócznika śródziemnomorskiego;
 - b) wykaz statków upoważnionych przez nie do ukierunkowanych połowów włócznika śródziemnomorskiego w trakcie połowów rekreacyjnych.
3. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), sekretariatowi ICCAT do dnia 15 stycznia każdego roku.
4. Państwa członkowskie niezwłocznie i nie później niż w ciągu 30 dni informują Komisję o uzupełnieniu, usunięciu lub zmianie danych w wykazie statków, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b). Komisja niezwłocznie i nie później niż w ciągu 45 dni od daty uzupełnienia, usunięcia lub zmiany tego wykazu przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.

Artykuł 21

Przyłów

Unijne statki łowcze nieumieszczone w wykazie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a), nie są upoważnione do poławiania, zatrzymywania na statku, przeładunku, transportu, przetwarzania ani wyładunku włócznika w ilości przekraczającej 5 % całkowitego połowu na statku wyrażonego w masie lub liczbie sztuk.

Artykuł 22

Specjalne upoważnienie do połowów

1. Unijne statki łowcze, które umieszczono w wykazie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a), i które stosują harpuny lub takle, muszą posiadać specjalne upoważnienie do połowów.
2. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przesyłają Komisji drogą elektroniczną wykaz upoważnień, o których mowa w ust. 1, udzielonych na poprzedni rok. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku.

Artykuł 23

Okresy zamknięte dla połowów

1. Włócznika śródziemnomorskiego nie wolno poławiać (ani jako gatunku docelowego, ani jako przyłowu), zatrzymywać na statku, przeładowywać ani wyładowywać w okresach od dnia 1 marca do dnia 31 marca oraz od dnia 1 października do dnia 30 listopada każdego roku.
2. Państwa członkowskie monitorują skuteczność zamknięcia i do dnia 15 sierpnia każdego roku przedkładają Komisji wszystkie istotne informacje dotyczące odpowiednich kontroli i inspekcji przeprowadzonych w celu zapewnienia przestrzegania ust. 1. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT co najmniej dwa miesiące przed dorocznym posiedzeniem ICCAT.

Artykuł 24

Minimalny rozmiar włócznika śródziemnomorskiego

1. Zatrzymywać na statku, przeładowywać, wyładowywać i transportować można jedynie całe okazy włócznika, bez usuwania jakiegokolwiek części zewnętrznej, lub okazy z usuniętymi skrzelami i wypatroszone.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289, dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

2. Zabrania się połowu, zatrzymywania na statku, przeładunku, wyładunku, transportu, składowania lub wystawiania lub oferowania do sprzedaży włócznika śródziemnomorskiego, którego długość ogonowa wynosi mniej niż 90 cm albo którego masa w relacji pełnej wynosi mniej niż 10 kg, mniej niż 9 kg po usunięciu skrzel i wypatroszeniu albo mniej niż 7,5 kg po oprawieniu (usunięcie skrzel, wypatroszenie, usunięcie płetw i części głowy).
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 można zatrzymywać na statku, przeładowywać, wyładowywać, transportować, składować, wystawiać lub oferować do sprzedaży przypadkowe połowy włócznika śródziemnomorskiego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru określonego we wspomnianym ustępie, jeżeli przyłowy takie nie przekraczają 5 % masy lub liczby sztuk na wyładunek łącznego połowu włócznika śródziemnomorskiego na statku.

Artykuł 25

Specyfikacje techniczne dotyczące narzędzi połowowych na statkach upoważnionych do ukierunkowanych połowów włócznika śródziemnomorskiego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 ⁽¹⁾ maksymalna liczba haków, które statki prowadzące ukierunkowane połowy włócznika śródziemnomorskiego mogą wystawiać lub zabierać na statek, wynosi 2 800.
2. Poza maksymalną liczbą, o której mowa w ust. 1, w przypadku rejsów dłuższych niż dwa dni można posiadać na statkach drugi zestaw uzbrojonych haków, pod warunkiem że będzie on właściwie zamocowany i zasztauowany na dolnych pokładach w sposób uniemożliwiający jego natychmiastowe użycie.
3. Wielkość haków nie może być mniejsza niż 7 cm wysokości.
4. Długość takli do połowów pelagicznych nie może przekraczać 30 mil morskich (55,56 km).

Artykuł 26

Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do włócznika śródziemnomorskiego

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje dotyczące statków łowczych pływających pod ich banderą, które w poprzednim roku były upoważnione do prowadzenia ukierunkowanych połowów włócznika śródziemnomorskiego takłami pelagicznymi lub harpunami:
 - a) informacje na temat statku łowczego:
 - (i) nazwa statku (w przypadku braku nazwy należy podać numer w rejestrze bez inicjałów państwa);
 - (ii) numer w rejestrze unijnej floty rybackiej, jak określono w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/218 ⁽²⁾;
 - (iii) numer w rejestrze ICCAT;
 - b) informacje dotyczące działalności połowowej, na podstawie próby lub dotyczące całej floty:
 - (i) okres(-y) połowu oraz łączna roczna liczba dni połowowych przypadających na dany statek, w podziale na gatunki docelowe i obszary;
 - (ii) obszary geograficzne, w podziale na prostokąty statystyczne ICCAT, na których statek prowadził działalność połowową, w podziale na gatunki docelowe i obszary;
 - (iii) rodzaj statku, w podziale na gatunki docelowe i obszary;
 - (iv) liczba haków użyta przez statek, w podziale na gatunki docelowe i obszary;
 - (v) liczba takli użyta przez statek, w podziale na gatunki docelowe i obszary;
 - (vi) łączna długość wszystkich takli użytych przez statek, w podziale na gatunki docelowe i obszary;
 - c) dane dotyczące połowów, w możliwie najmniejszym podziale czasowo-przestrzennym:
 - (i) rozmiar oraz, jeżeli to możliwe, zróżnicowanie wiekowe połowów;
 - (ii) połowy i skład połowów w podziale na statek;
 - (iii) nakład połowowy (średnia liczba dni połowowych na statek, średnia liczba haków na statek, średnia liczba takli na statek, średnia łączna długość takli na statek).
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, należy przedkładać w formacie zgodnym z wymogami określonymi przez ICCAT.
3. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, sekretariatowi ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/218 z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie rejestru floty rybackiej UE (Dz.U. L 34 z 9.2.2017, s. 9).

ROZDZIAŁ IV

Marlin błękitny i marlin biały w Oceanie Atlantyckim

Artykuł 27

Uwalnianie złowionego żywego marlina błękitnego i marlina białego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie, które wykorzystały przysługującą im kwotę, zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą uwalniały wszystkie okazy marlina błękitnego (*Makaira nigricans*) i marlina białego (*Tetrapturus albidus*), które są żywe w momencie wciągnięcia na statek.
2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby okazy marlina błękitnego i marlina białego były uwalniane w sposób maksymalnie zwiększający ich szanse przeżycia.

Artykuł 28

Wyładunki marlina błękitnego i marlina białego poza uprawnieniami do połowów

Po wykorzystaniu przysługującej mu kwoty dane państwo członkowskie zapewnia, aby nie sprzedawano ani nie wprowadzano do obrotu wyładunków marlina błękitnego i marlina białego, które były martwe w momencie przyciągnięcia do statku. Taki wyładunek nie jest wliczany do limitu połowowego tego państwa członkowskiego zgodnie z pkt 1 zalecenia ICCAT nr 2015-05, pod warunkiem że taki zakaz zostanie wyraźnie wyjaśniony w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 71 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Połowy rekreacyjne marlina błękitnego i marlina białego

1. Państwa członkowskie, których statki dokonują połowów rekreacyjnych marlina błękitnego i marlina białego, zapewniają program obecności obserwatorów naukowych obejmujący 5 % wyładunków marlina błękitnego i marlina białego w ramach zawodów.
2. W rekreacyjnych połowach marlina błękitnego zastosowanie ma minimalny rozmiar do celów ochrony wynoszący 251 cm długości ogonowej.
3. W rekreacyjnych połowach marlina białego zastosowanie ma minimalny rozmiar do celów ochrony wynoszący 168 cm długości ogonowej.
4. Zabrania się sprzedaży lub oferowania do sprzedaży części lub całych tuszy marlina błękitnego lub marlina białego złowionych w trakcie połowów rekreacyjnych.

ROZDZIAŁ V

Rekiny

Artykuł 30

Przepisy ogólne

1. W połowach niebędących ukierunkowanymi połowami rekinów należy uwalniać żywe rekiny, które złowiono przypadkowo i które nie stanowią źródła pożywienia lub utrzymania.
2. Państwa członkowskie, w miarę możliwości, prowadzą badania na temat gatunków rekinów złowionych na obszarze konwencji ICCAT, aby poprawić selektywność narzędzi połowowych, określić potencjalne obszary dojrzewania narybku i uwzględnić wprowadzenie obszarów i okresów zamkniętych oraz innych środków, stosownie do sytuacji. Badania te dostarczają informacji na temat najważniejszych parametrów biologicznych i ekologicznych, cyklu życia i cech behawioralnych, jak również na temat lokalizacji potencjalnych obszarów godowych, obszarów rozrodu i obszarów dojrzewania narybku.

Artykuł 31

Żarłaczki śledziowe (*Lamna nasus*)

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku części lub całych tuszy żarłaczki śledziowych złowionych w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.
2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, przyciągnięte do statku żarłaczki śledziowe złowione w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

Artykuł 32

Alopiasy (*Alopias superciliosus*)

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyładunku części lub całych tuszy alopiasów złowionych w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.
2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, przyciągnięte do statku alopiasy złowione w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

Artykuł 33

Rekiny ostronose (*Isurus oxyrinchus*)

Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki, by zmniejszyć śmiertelność połowową podczas ukierunkowanych połowów rekinów ostronosych i co roku w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 71, przedkładają Komisji informacje na temat postępów w tym zakresie.

Artykuł 34

Żarłacz białopłetwy (*Carcharhinus longimanus*)

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyładunku wszelkich części lub całych tuszy żarłaczy białopłetwych złowionych w związku z połowami podlegającymi ICCAT.
2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, przyciągnięte do statku żarłacz białopłetwy złowione w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

Artykuł 35

Głowomłoty

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyładunku części lub całych tuszy głowomłotów z rodziny *Sphyrnidae* (z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*) złowionych w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.
2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, przyciągnięte do statku głowomłoty złowione w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.

Artykuł 36

Żarłacz jedwabiste (*Carcharhinus falciformis*)

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyładunku części lub całych tuszy żarłaczy jedwabistych złowionych w powiązaniu z połowami podlegającymi ICCAT.
2. Unijne statki łowcze niezwłocznie uwalniają, nie okaleczając ich, żarłacz jedwabiste złowione w związku z połowami podlegającymi ICCAT, najpóźniej przed umieszczeniem połowu w ładowni, z należyтым uwzględnieniem bezpieczeństwa załogi.
3. Unijne sejnery biorące udział w połowach podlegających ICCAT wprowadzają dodatkowe środki w celu zwiększenia przeżywalności przypadkowo złowionych żarłaczy jedwabistych. Co roku w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 71, państwa członkowskie przedkładają Komisji informacje na temat postępów w tym zakresie.

Artykuł 37

Pobieranie próbek z gatunków rekinów przez obserwatorów naukowych i inne upoważnione osoby

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu zatrzymywania na statku żarłaczy śledziowych, alopiasów, żarłaczy białopłetwych, młotowatych (z rodziny *Sphyrnidae* z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*) i żarłaczy jedwabistych, określonego w art. 31, 32, 34, 35 i 36, zezwala się na pobieranie – przez obserwatorów naukowych lub osoby upoważnione przez CPC do pobierania próbek biologicznych – próbek biologicznych podczas przemysłowych operacji połowowych, pod następującymi warunkami:
 - a) próbki biologiczne pobiera się wyłącznie od zwierząt, które przy wybraniu narzędzi połowowych były martwe;

- b) próbki biologiczne pobiera się w ramach projektu badawczego zgłoszonego Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki przy ICCAT oraz opracowuje się z uwzględnieniem priorytetów badawczych zalecanych przez ten komitet. Projektowi badawczemu powinien towarzyszyć szczegółowy dokument opisujący cel projektu, metody, które mają być stosowane, liczbę i rodzaj próbek, jakie mają zostać pobrane oraz wskazanie czasu i miejsca pobierania próbek;
 - c) próbki biologiczne przechowuje się na statku, dopóki nie dotrze on do portu wyładunku lub przeładunku; oraz
 - d) do czasu wplynięcia do ostatecznego portu wyładunku do wszystkich próbek pobranych zgodnie z niniejszym artykułem należy dołączyć upoważnienie państwa członkowskiego bandery lub – w przypadku czarteru – czarterującej CPC i państwa członkowskiego bandery. Takie próbki i inne części okazów rekinów, od których pobrano próbki, nie mogą być wprowadzane do obrotu ani sprzedawane.
2. Próbki biologiczne, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować kręgi, tkanki, układy rozrodcze, żołądki, próbki skóry, zastawki spiralne, szczęki, całe ryby lub szkielety na potrzeby badań taksonomicznych oraz inwentaryzacji fauny.
 3. Pobieranie próbek można rozpocząć dopiero po udzieleniu upoważnienia przez dane państwo członkowskie.

ROZDZIAŁ VI

Ptaki morskie

Artykuł 38

Środki ograniczające ryzyko w przypadku ptaków morskich na obszarze między 20° a 25° szerokości geograficznej południowej

1. Wszystkie statki dokonujące połowów między 20° a 25° szerokości geograficznej południowej posiadają i stosują podbory straszące i tyczki liny płoszącej tori, które spełniają wymogi i dodatkowe wytyczne określone w załączniku V.
2. Stosowanie podbór straszących zawsze zaczyna się przed zanurzeniem takli w wodzie.
3. Tam, gdzie jest to wykonalne, drugą tyczkę liny płoszącej tori oraz drugą podborę straszącą stosuje się w okresach wysokiej liczebności lub aktywności ptaków.
4. Wszystkie statki posiadają zapasowe podbory straszące, które są gotowe do natychmiastowego wykorzystania.
5. Takłowce prowadzące ukierunkowane połowy włóczników przy użyciu takli z przędzy jednowłóknowej są zwolnione z wymogów ust. 1, 2 i 3, z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) takle wydaje się w nocy, przy czym noc definiuje się jako okres pomiędzy zmierzchem a świtem nawigacyjnym określonym dla pozycji geograficznej połowu zgodnie z podręcznikiem nawigacyjnym; oraz
 - b) nie dalej niż 3 m od haka umieszcza się ciężarek na krętliku o minimalnej masie 60 g, tak by osiągnąć maksymalny poziom zanurzenia.

Państwa członkowskie bandery statków objętych zwolnieniem, o którym mowa w akapicie pierwszym, informują Komisję o ustaleniach naukowych uzyskanych dzięki obecności obserwatorów naukowych na tych statkach.

Artykuł 39

Środki ograniczające ryzyko w przypadku ptaków morskich na obszarze na południe od 25° szerokości geograficznej południowej

Takłowce stosują co najmniej dwa z następujących środków ograniczających ryzyko zgodnie z wymogami i dodatkowymi wytycznymi określonymi w załączniku V:

- a) nocne wydawanie narzędzi przy minimalnym oświetleniu pokładu;
- b) podbory straszące;
- c) obciążanie lin.

Artykuł 40

Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do ptaków morskich

1. Takłowce zbierają i przekazują państwu członkowskiemu swojej bandery informacje dotyczące interakcji z ptakami morskimi, w tym przypadkowego chwytania. Państwa członkowskie przekazują te informacje Komisji do dnia 30 czerwca każdego roku. Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.
2. Państwa członkowskie informują Komisję o wdrażaniu środków określonych w art. 38 i 39 oraz o postępach w realizacji planu działania Unii na rzecz ograniczenia przypadkowego chwytania ptaków morskich w narzędzia połowowe.

ROZDZIAŁ VII

Żółwie

Artykuł 41

Przepisy ogólne dotyczące żółwi morskich

1. Sejnery unikają otaczania żółwi morskich i uwalniają żółwie morskie okrażone lub oplątane narzędziami połowowymi, w tym FAD. Sejnery zgłaszają interakcje między okrężnicami lub FAD a żółwiami morskimi państwu członkowskiemu bandery.
2. Taklowce do połowów pelagicznych posiadają i stosują urządzenia przeznaczone do bezpiecznego przenoszenia żółwi morskich, ich wypłatywania i uwalniania, które zapewniają uwalnianie żółwi morskich w sposób maksymalnie zwiększający ich szanse przeżycia.
3. Rybacy na taklowcach do połowów pelagicznych stosują urządzenia, o których mowa w ust. 2, zgodnie z załącznikiem VI, aby maksymalnie zwiększyć szanse przeżycia żółwi morskich.
4. Państwa członkowskie zapewniają przeszkolenie rybaków na taklowcach do połowów pelagicznych w zakresie metod bezpiecznego przenoszenia i uwalniania żółwi morskich.

Artykuł 42

Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do żółwi morskich

1. Państwa członkowskie zbierają i do dnia 30 czerwca każdego roku przekazują Komisji informacje dotyczące interakcji ich statków z żółwiami morskimi w trakcie połowów podlegających ICCAT, w podziale na rodzaje narzędzi połowowych. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku. Informacje te obejmują:
 - a) współczynniki połowu, cechy narzędzi połowowych, czas i miejsce, gatunki docelowe oraz stan okazów (tj. odrzucone martwe czy uwolnione żywe);
 - b) podział interakcji w rozbiu na gatunki żółwi morskich; oraz
 - c) charakter zahaczenia lub oplątania (w tym przez FAD), rodzaj przynęty, wielkość i rodzaj haka oraz wielkość zwierzęcia.
2. W ramach sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 71, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące wdrażania art. 41 oraz innych działań podjętych w celu wdrożenia – w odniesieniu do połowów podlegających ICCAT – wytycznych w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie połowów opublikowanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w roku 2010.

ROZDZIAŁ VIII

Uprawnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i włócznika

Artykuł 43

Zasada ogólna

Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy przydzielaniu uprawnień do połowów z dostępnych państwom członkowskim stad tuńczyka błękitnopłetwego i włócznika państwa te stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym, oraz dążą do sprawiedliwego podziału krajowych kwot pomiędzy poszczególne segmenty floty, kładąc szczególny nacisk na rybołówstwo tradycyjne i tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, a także do stworzenia zachęt dla unijnych statków rybackich stosujących selektywne narzędzia połowowe lub techniki połowowe o ograniczonym wpływie na środowisko.

TYTUŁ III

WSPÓLNE ŚRODKI KONTROLI

ROZDZIAŁ I

Upoważnienia

Artykuł 44

Rejestr ICCAT dotyczący statków do połowów na skalę przemysłową

1. Zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi⁽¹⁾ państwa członkowskie udzielają upoważnień statkom do połowów na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą do dokonywania na obszarze konwencji ICCAT połowów ukierunkowanych, zatrzymywania na statku, przeładunku lub wylądunku gatunków ICCAT.

(¹) Procedura numer 2015/289 (COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

2. Państwa członkowskie w momencie udzielenia upoważnienia przedkładają Komisji wykazy statków rybackich do połowów na skalę przemysłową upoważnionych na podstawie ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT w celu wpisania ich do rejestru ICCAT dotyczącego statków do połowów na skalę przemysłową.
3. Państwa członkowskie niezwłocznie i nie później niż w ciągu 30 dni informują Komisję o wszelkich zdarzeniach, które wymagają uzupełnienia, usunięcia lub zmiany danych w rejestrze ICCAT dotyczącym statków do połowów na skalę przemysłową. Komisja nie później niż w ciągu 45 dni od daty takiego zdarzenia przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.
4. Statki do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków do połowów na skalę przemysłową nie mogą na obszarze konwencji ICCAT prowadzić ukierunkowanych połowów, zatrzymywać na statku, przeladowywać ani wyładowywać gatunków ICCAT. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ II

Czarter

Artykuł 45

Zakres stosowania

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do umów czarterowych, które nie są umowami dotyczącymi czarteru bez załogi, zawieranych między unijnymi statkami łowczymi a statkami z CPC i niepociągających za sobą zmiany bandery przez odnośne unijne statki łowcze.

Artykuł 46

Przepisy ogólne

1. Unijne statki łowcze mogą uczestniczyć w umowie czarterowej zawartej z CPC tylko jako statki wyczarterowane z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) statki wyczarterowane posiadają upoważnienie połowowe udzielone przez czarterującą CPC i nie figuruje w wykazie ICCAT dotyczącym statków NNN;
 - b) statki wyczarterowane nie są upoważnione do połowów w ramach więcej niż jednej umowy czarterowej jednocześnie;
 - c) połowy dokonane przez statki wyczarterowane są wyładowywane wyłącznie w portach czarterującej CPC, chyba że umowa czarterowa stanowi inaczej; oraz
 - d) przedsiębiorstwo czarterujące ma siedzibę prawną w czarterującej CPC.
2. Każdy przeładunek na morzu jest uprzednio i należyście zatwierdzany przez czarterującą CPC i jest zgodny z rozdziałem IV niniejszego tytułu.

Artykuł 47

Powiadamianie

1. W momencie zawarcia umowy czarterowej państwo członkowskie bandery zgłasza Komisji swoją zgodę na umowę czarterową.
2. Jeżeli w ciągu 15 dni kalendarzowych od przekazania Komisji zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, Komisja nie zwróci się o dodatkowe informacje, statek wyczarterowany może rozpocząć odnośną działalność połowową.
3. Państwo członkowskie bandery niezwłocznie informuje Komisję o zakończeniu każdego czarteru.
4. Komisja niezwłocznie przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, sekretariatowi ICCAT.

ROZDZIAŁ III

Kontrola połowów

Artykuł 48

Przestrzeganie kwot i wymogów dotyczących minimalnych rozmiarów

1. Do dnia 20 sierpnia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące dokonanych w poprzednim roku połowów gatunków ICCAT objętych kwotami oraz dotyczące przestrzegania minimalnych rozmiarów.

2. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 15 września każdego roku.

Artykuł 49

Pobieranie próbek połowu

1. Pobieranie próbek z połowów w celu pogłębienia wiedzy na temat biologii odnośnych gatunków ICCAT i w celu szacowania parametrów niezbędnych do ich oceny prowadzi się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 ⁽¹⁾ i decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2016/1251 ⁽²⁾ oraz z „Podręcznikiem terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych” opublikowanym w 1990 r. przez ICCAT.
2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające wymogi szczegółowe dotyczące pobierania próbek z połowów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

Artykuł 50

Zgłaszanie połowów i nakładu połowowego

1. O ile Komisja nie zdecyduje inaczej, aby dotrzymać terminów rocznych określonych przez ICCAT, do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji następujące dane (dane w ramach zadania I):
 - a) informacje za poprzedni rok dotyczące cech floty;
 - b) dane szacunkowe za poprzedni rok dotyczące rocznych połowów nominalnych (w tym dane dotyczące przyłówów i odrzutów) w odniesieniu do gatunków ICCAT.
2. O ile Komisja nie zdecyduje inaczej, aby dotrzymać terminów rocznych określonych przez ICCAT, do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji następujące dane (dane w ramach zadania II):
 - a) dane dotyczące połowów i nakładu połowowego za poprzedni rok, w szczegółowym podziale czasoprzestrzennym; dane te obejmują dane szacunkowe dotyczące odrzutów i przypadków uwolnienia okazów, z podaniem stanu ryb (martwe lub żywe);
 - b) wszelkie dane dotyczące połowów dokonanych w ramach połowów rekreacyjnych za poprzedni rok.
3. Komisja niezwłocznie przekazuje do sekretariatu ICCAT informacje, o których mowa w ust. 1 i 2.
4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe wymogi dotyczące danych w ramach zadania I i zadania II, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

ROZDZIAŁ IV

Przeładunek

Artykuł 51

Zakres stosowania

1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do następujących operacji przeładunkowych:
 - a) prowadzonych na obszarze konwencji ICCAT operacji przeładunkowych dotyczących gatunków ICCAT i innych złowionych wraz z nimi gatunków; oraz
 - b) prowadzonych poza obszarem konwencji ICCAT operacji przeładunkowych dotyczących złowionych na obszarze konwencji ICCAT gatunków ICCAT i innych złowionych wraz z nimi gatunków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz.U. L 157 z 20.6.2017, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1251 z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie przyjęcia wieloletniego unijnego programu gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa i akwakultury na lata 2017–2019 (Dz.U. L 207 z 1.8.2016, s. 113).

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) niniejszy rozdział nie ma zastosowania do prowadzonych poza obszarem konwencji ICCAT przeładunków na morzu dotyczących ryb złowionych na obszarze konwencji ICCAT, w przypadku gdy takie przeładunki są objęte programem przeładunku ustanowionym przez inną regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem odpowiedzialną za połowy tuńczyka.
3. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do statków stosujących harpuni prowadzących przeładunek świeżego włośnika na morzu.

Artykuł 52

Przeładunek w porcie

1. Wszystkie operacje przeładunkowe odbywają się w wyznaczonych portach, z wyjątkiem operacji przeładunkowych prowadzonych na podstawie art. 53–60 przez taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.
2. Dokonując przeładunków w porcie, unijne statki rybackie przestrzegają obowiązków określonych w załączniku VII.
3. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów art. 17–22 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 ani art. 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

Artykuł 53

Przeładunek na morzu

Przeładunek na morzu prowadzony przez taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową prowadzi się zgodnie z art. 54–60.

Artykuł 54

Rejestr ICCAT dotyczący statków transportowych

1. Państwa członkowskie udzielają upoważnień – zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi ⁽¹⁾ – statkom transportowym do odbioru na obszarze konwencji ICCAT przeładunków na morzu od taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.
2. Państwa członkowskie w momencie udzielenia upoważnienia przedkładają Komisji wykazy statków transportowych upoważnionych na podstawie ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT w celu wpisania ich do rejestru ICCAT dotyczącego statków transportowych.
3. Państwa członkowskie bandery niezwłocznie informują Komisję o wszelkich uzupełnieniach, usunięciach lub zmianach w swoich wykazach statków transportowych. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.
4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest zgodne z formatem i układem określonym przez sekretariat ICCAT i zawiera następujące informacje:
 - nazwa statku, numer w rejestrze,
 - numer w rejestrze ICCAT (jeżeli dotyczy),
 - numer IMO (jeżeli dotyczy),
 - poprzednia nazwa (jeżeli dotyczy),
 - poprzednia bandera (jeżeli dotyczy),
 - wcześniejsze informacje o usunięciu z innych rejestrów (jeżeli dotyczy),
 - międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy,
 - rodzaj statku, jego długość, pojemność brutto i ładowność,
 - imię i nazwisko lub nazwa oraz adres armatora lub armatorów oraz operatora lub operatorów,
 - okres ważności upoważnienia do przeładunków.
5. Przeładunek na morzu, o którym mowa w art. 53, może być odbierany jedynie przez statki transportowe figurujące w rejestrze ICCAT dotyczącym statków transportowych.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289 (COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 55

Upoważnienie taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową do przeładunków na obszarze konwencji ICCAT

1. Państwa członkowskie udzielają upoważnień – zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi⁽¹⁾ – taklowcom do połowów pelagicznych na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą do przeładunków na morzu.
2. Państwa członkowskie w momencie udzielenia upoważnienia przedkładają Komisji wykazy taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, którym udzielono upoważnień na podstawie ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.
3. Państwa członkowskie bandery niezwłocznie informują Komisję o wszelkich uzupełnieniach, usunięciach lub zmianach w swoich wykazach dotyczących taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową upoważnionych do przeładunków na morzu. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.
4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, musi być zgodne z formatem i układem określonym przez sekretariat ICCAT i zawierać następujące informacje:
 - nazwa statku, numer w rejestrze,
 - numer w rejestrze ICCAT,
 - okres ważności upoważnienia do przeładunków na morzu,
 - bandery, nazwy i numery w rejestrze statków transportowych, z których mogą korzystać taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.

Artykuł 56

Upřednie upoważnienia do przeładunków na morzu

1. Przeładunki, które taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową prowadzą na wodach podlegających jurysdykcji CPC, podlegają wymogowi uzyskania upředniego upoważnienia od tej CPC. Oryginał lub kopię takiego upoważnienia należy przechowywać na statku i udostępniać na żądanie obserwatorowi regionalnemu ICCAT.
2. Taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową nie mogą prowadzić przeładunku na morzu, jeżeli nie uzyskały upředniego upoważnienia od swojego państwa członkowskiego bandery. Oryginał lub kopię takiego upoważnienia należy przechowywać na statku i udostępniać na żądanie regionalnemu obserwatorowi ICCAT.
3. W celu uzyskania upředniego upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, kapitan lub właściciel taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową co najmniej 24 godziny przed planowanym przeładunkiem przekazują organom państwa członkowskiego bandery i nadbrzeżnej CPC następujące informacje:
 - a) nazwę taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową oraz jego numer w rejestrze ICCAT dotyczącym taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową upoważnionych do przeładunków na morzu;
 - b) nazwę statku transportowego i jego numer w rejestrze ICCAT dotyczącym statków transportowych;
 - c) produkt objęty przeładunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane, oraz – jeżeli to możliwe – w podziale na stada;
 - d) ilości gatunków ICCAT objętych przeładunkiem, jeżeli to możliwe – w podziale na stada;
 - e) ilości innych gatunków złowionych wraz z gatunkami ICCAT objęte przeładunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane;
 - f) datę i miejsce przeładunku;
 - g) lokalizację geograficzną połowów w podziale na gatunki oraz – w stosownych przypadkach – w podziale na stada, zgodnie z obszarami statystycznymi ICCAT.

Artykuł 57

Deklaracja przeładunkowa ICCAT

1. Nie później niż 15 dni od daty przeładunku kapitan lub właściciel taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową wypełnia i przekazuje państwu członkowskiemu bandery i nadbrzeżnej CPC deklarację przeładunkową ICCAT.

⁽¹⁾ Procedura numer 2015/0289 (COD), dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

2. W ciągu 24 godzin od zakończenia przeładunku kapitan odbierającego statku transportowego wypełnia i przekazuje sekretariatowi ICCAT, CPC będącej państwem bandery taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową oraz swojemu państwu członkowskiemu bandery deklarację przeładunkową ICCAT wraz z numerem w rejestrze ICCAT dotyczącym statków transportowych.
3. Co najmniej 48 godzin przed wyładunkiem kapitan odbierającego statku transportowego przekazuje właściwym organom państwa wyładunku deklarację przeładunkową ICCAT wraz z numerem w rejestrze ICCAT dotyczącym statków transportowych.
4. Wszystkim przeładowywanym na morzu gatunkom ICCAT oraz wszelkim innym złowionym wraz z nimi gatunkom, wyładowanym na obszarze lub terytorium CPC lub przywiezionym na obszar lub terytorium CPC, w formie nieprzetworzonej albo po przetworzeniu na statku, do momentu pierwszej sprzedaży towarzyszy deklaracja przeładunkowa ICCAT.

Artykuł 58

Program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT dotyczący przeładunku na morzu

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby na wszystkich statkach transportowych dokonujących przeładunku na morzu był obecny obserwator regionalny ICCAT zgodnie z programem obecności obserwatorów regionalnych ICCAT dotyczącym przeładunku na morzu, jak ustanowiono w załączniku VIII.
2. Bez uszczerbku dla art. 73 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zadaniem obserwatora regionalnego ICCAT jest weryfikacja przestrzegania przepisów niniejszego rozdziału, a w szczególności sprawdzanie, czy przeładowane ilości są zgodne z połowem zgłoszonym w deklaracji przeładunkowej ICCAT i z połowami odnotowanymi w dzienniku połowowym statku.
3. Bez obecności na statku regionalnego obserwatora ICCAT statkom nie wolno rozpoczynać ani kontynuować przeładunku na obszarze konwencji ICCAT, z wyjątkiem należycie zgłoszonych sekretariatowi ICCAT przypadków wystąpienia siły wyższej.

Artykuł 59

Obowiązki sprawozdawcze

1. Państwo członkowskie bandery taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, które dokonały przeładunków, oraz państwo członkowskie bandery statków transportowych, które odebrały przeładunki w poprzednim roku, do dnia 15 sierpnia każdego roku zgłaszają Komisji:
 - a) ilości połowów gatunków ICCAT przeładowane w poprzednim roku, w podziale na gatunki oraz – jeżeli to możliwe – w podziale na stada;
 - b) ilości innych gatunków złowionych wraz z gatunkami ICCAT przeładowane w poprzednim roku, w podziale na gatunki, jeżeli są znane;
 - c) wykaz taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, które dokonały przeładunków w poprzednim roku;
 - d) kompleksowe sprawozdanie oceniające treść i wnioski sprawozdań obserwatorów regionalnych ICCAT oddelegowanych na statki transportowe, które odebrały przeładunki od taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.
2. Komisja przekazuje informacje otrzymane na podstawie ust. 1 sekretariatowi ICCAT do dnia 15 września każdego roku.

Artykuł 60

Spójność zgłaszanych danych

Państwo członkowskie bandery taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową prowadzących przeładunki na morzu dokonuje przeglądu informacji, które otrzymało na podstawie niniejszego rozporządzenia, w celu sprawdzenia spójności między zgłoszonymi połowami, przeładunkami i wyładunkami każdego statku, w razie konieczności współpracując przy tym z państwem wyładunku. Taką weryfikację należy przeprowadzić w sposób, który zapewni minimalny stopień ingerencji i utrudnień dla statku i nie spowoduje pogorszenia jakości ryb.

ROZDZIAŁ V

Programy obecności obserwatorów naukowych

Artykuł 61

Ustanowienie krajowych programów obecności obserwatorów naukowych

1. Państwa członkowskie ustanawiają krajowe programy obecności obserwatorów naukowych, które zapewniają:
 - a) obecność obserwatorów obejmującą co najmniej 5 % nakładu połowowego w każdym połowach przy użyciu takli pelagicznych, okrężnic i węd;
 - b) w przypadku statków wyczarterowanych – na zasadzie odstępstwa od lit. a) – obecność obserwatorów obejmującą co najmniej 10 % nakładu połowowego w każdym połowach przy użyciu takli pelagicznych, okrężnic i węd;
 - c) reprezentatywne czasowo-przestrzenne objęcie działalności floty, aby zapewnić zebranie wystarczających i odpowiednich danych, z uwzględnieniem charakterystyki flot i połowów;
 - d) zbieranie danych na temat wszystkich aspektów operacji połowowych, w tym połowu, jak określono w art. 63 ust. 1.
2. Obecność obserwatorów, o której mowa w ust. 1 lit. a) i b), oblicza się w następujący sposób:
 - a) liczba zestawów lub rejsów w przypadku połowów przy użyciu okrężnic;
 - b) liczba dni połowowych, zestawów lub rejsów w przypadku połowów przy użyciu takli pelagicznych; lub
 - c) liczba dni połowowych w przypadku połowów przy użyciu węd.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) w przypadku statków o długości całkowitej poniżej 15 m, jeżeli występuje nadzwyczajne zagrożenie uniemożliwiające wysłanie obserwatora na statek, państwo członkowskie może zastosować alternatywną metodę monitorowania naukowego. Ta alternatywna metoda zapewnia obecność porównywalną z obecnością obserwatorów określoną w ust. 1 lit. a) oraz równoważne zbieranie danych. Zainteresowane państwo członkowskie podaje Komisji szczegółowe informacje dotyczące metody alternatywnej.
4. Komisja przekazuje szczegółowe informacje dotyczące metody alternatywnej, o której mowa w ust. 3, Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki przy ICCAT w celu ich oceny. Alternatywne metody wymagają przed ich wdrożeniem zatwierdzenia przez Komisję ICCAT na dorocznym posiedzeniu ICCAT.

Artykuł 62

Kwalifikacje obserwatorów naukowych

- Państwa członkowskie zapewniają, aby przed wysłaniem na statek obserwatorzy przeszli niezbędne szkolenia, posiadali odpowiednie kwalifikacje i otrzymali akredytację. Obserwatorzy mają następujące kwalifikacje:
- a) dostateczną wiedzę i doświadczenie umożliwiające rozpoznawanie gatunków i zbieranie informacji dotyczących różnych konfiguracji narzędzi połowowych;
 - b) zadowalającą znajomość środków ochrony i zarządzania ICCAT;
 - c) umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu danych zbieranych w ramach programu;
 - d) umiejętność pobierania próbek biologicznych;
 - e) nie są członkami załogi statku rybackiego, na którym prowadzą obserwację; oraz
 - f) nie są pracownikami przedsiębiorstwa posiadającego statki rybackie biorącego udział w obserwowanych połowach.

Artykuł 63

Obowiązki obserwatorów naukowych

1. Państwa członkowskie wymagają w szczególności, aby obserwatorzy:
 - a) rejestrowali i zgłaszali informacje dotyczące działalności połowowej, w tym co najmniej:
 - (i) dane dotyczące łącznego połowu gatunków docelowych, przyłowy i odrzutów (w tym rekinów, żółwi morskich, ssaków morskich i ptaków morskich), skład wielkościowy, stan okazów (tj. zatrzymane, odrzucone martwe, uwolnione żywe) i próbek biologicznych do analizy cyklu życiowego (np. gonad, otolitów, kręgosłupów, łusek);

- (ii) informacje dotyczące operacji połowowych, w tym długość i szerokość geograficzną obszaru połowu, informacje dotyczące nakładu połowowego (np. liczba zaciągów, liczba haków itd.), datę każdej operacji połowowej, w tym, w stosownych przypadkach, godziny rozpoczęcia i wstrzymania działalności połowowej;
 - b) obserwowali i rejestrowali stosowanie środków ograniczania przyłówów i inne istotne informacje;
 - c) przedkładali wszelkie propozycje, które uznają za stosowne w celu poprawy skuteczności środków ochrony oraz monitorowania naukowego.
2. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie rzetelnych protokołów zbierania danych, w tym, w razie konieczności, wykorzystywanie aparatów fotograficznych lub kamer.
3. Kapitanowie statków zapewniają odpowiedni dostęp do statku i jego operacji, aby umożliwić obserwatorowi skuteczne wykonywanie obowiązków.

Artykuł 64

Przekazywanie zebranych informacji

Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji informacje zebrane w ramach krajowych programów obecności obserwatorów naukowych. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku.

ROZDZIAŁ VI

Kontrola statków rybackich państw trzecich w portach państw członkowskich

Artykuł 65

Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do wyznaczonych portów i punktów kontaktowych

1. Państwa członkowskie, które zamierzają udzielić dostępu do swoich portów statkom rybackim państw trzecich przewożącym gatunki ICCAT lub przetwory rybne uzyskane z takich gatunków, których wcześniej nie wylądowano ani nie przeładowano w portach:
- a) wyznaczają porty, o wejście do których mogą wystąpić statki rybackie państw trzecich na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
 - b) wyznaczają punkt kontaktowy do celów odbierania uprzedniego powiadomienia na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008;
 - c) wyznaczają punkt kontaktowy do celów przekazywania sprawozdań z inspekcji w porcie na podstawie art. 66 niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany w wykazie wyznaczonych portów i punktów kontaktowych co najmniej 30 dni przed wejściem takich zmian w życie. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT co najmniej 14 dni przed wejściem takich zmian w życie.

Artykuł 66

Obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do inspekcji w portach

1. Państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję przekazuje Komisji kopię sprawozdania z inspekcji w porcie, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, nie później niż 10 dni od daty zakończenia inspekcji. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT nie później niż 14 dni od daty zakończenia inspekcji.
2. Jeżeli sprawozdania z inspekcji w porcie nie można przekazać w okresie 10 dni, o którym mowa w ust. 1, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję zgłasza Komisji w tym terminie przyczyny opóźnienia i datę przekazania sprawozdania.
3. Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji stanowią w ocenie inspektora powód do przypuszczenia, że statek państwa trzeciego naruszył środki ochrony i zarządzania ICCAT, zastosowanie ma art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

ROZDZIAŁ VII

Egzekwowanie przepisów*Artykuł 67***Domniemane naruszenia zgłoszone przez państwa członkowskie**

1. W uzupełnieniu wymogów określonych w art. 48 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 państwa członkowskie przekazują Komisji, co najmniej 140 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT, wszelkie udokumentowane informacje, które świadczą o możliwym nieprzestrzeganiu przez CPC środków ochrony i zarządzania ICCAT. Komisja analizuje te informacje i w stosownych przypadkach przekazuje je sekretariatowi ICCAT co najmniej 120 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz statków łowczych o długości całkowitej równej co najmniej 12 m i statków przetwórci ryb, holowników, statków biorących udział w przeładunkach oraz statków pomocniczych, które rzekomo prowadziły połowy NNN na obszarze konwencji ICCAT w ciągu bieżącego i poprzedniego roku, wraz z dowodami na domniemane połowy NNN. Wykaz ten należy przekazać co najmniej 140 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT. Komisja analizuje te informacje oraz – jeżeli informacje te są wystarczająco udokumentowane – przekazuje je sekretariatowi ICCAT co najmniej 120 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT w celu sporządzenia wstępnego wykazu ICCAT dotyczącego statków NNN.

*Artykuł 68***Wstępny wykaz ICCAT dotyczący statków NNN**

Państwa członkowskie ściśle monitorują statki objęte wstępnym wykazem ICCAT dotyczącym statków NNN przekazany przez sekretarza wykonawczego ICCAT, aby ustalić działania i ewentualne zmiany nazwy, bandery lub zarejestrowanego właściciela tych statków.

*Artykuł 69***Domniemane przypadki nieprzestrzegania przepisów zgłoszone przez sekretarza wykonawczego ICCAT**

1. Jeżeli Komisja otrzyma od sekretarza wykonawczego ICCAT jakiegokolwiek informacje wskazujące na możliwe nieprzestrzeganie przepisów przez państwo członkowskie, niezwłocznie przesyła te informacje odnośnemu państwu członkowskiemu.
2. Odnośne państwo członkowskie przekazuje Komisji, co najmniej 45 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT, wyniki postępowania wyjaśniającego podjętego w odniesieniu do zarzutów dotyczących nieprzestrzegania przepisów oraz wyniki wszelkich działań podjętych w celu rozwiązania kwestii przestrzegania przepisów. Komisja przekazuje te informacje sekretarzowi wykonawczemu ICCAT co najmniej 30 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT.

*Artykuł 70***Domniemane naruszenia przepisów zgłoszone przez CPC**

1. Państwa członkowskie wyznaczają punkt kontaktowy do celów odbierania sprawozdań z inspekcji w porcie od CPC.
2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany dotyczące punktów kontaktowych, o których mowa w ust. 1, co najmniej 30 dni przed wejściem takich zmian w życie. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT co najmniej 14 dni przed wejściem takich zmian w życie.
3. Jeżeli wyznaczony przez państwo członkowskie punkt kontaktowy otrzyma od CPC sprawozdanie z inspekcji w porcie zawierające dowody na to, że statek rybacki pływający pod banderą tego państwa członkowskiego naruszył środki ochrony i zarządzania ICCAT, to państwo członkowskie niezwłocznie wszczyna postępowanie wyjaśniające w sprawie tego naruszenia oraz w terminie 160 dni od otrzymania takiego sprawozdania z inspekcji w porcie powiadamia Komisję o statusie postępowania wyjaśniającego oraz o wszelkich działaniach egzekucyjnych, które ewentualnie podjęto.
4. Jeżeli państwo członkowskie bandery nie może dotrzymać terminu, o którym mowa w ust. 3, zgłasza Komisji przyczyny opóźnienia i informuje, kiedy zostanie przekazane sprawozdanie dotyczące statusu postępowania wyjaśniającego.
5. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT w ciągu 180 dni od otrzymania sprawozdania z inspekcji w porcie oraz włącza do sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 71, informacje dotyczące statusu postępowań wyjaśniających i wszelkich działań egzekucyjnych podjętych przez państwo członkowskie bandery.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 71***Sprawozdanie roczne**

1. Do dnia 20 sierpnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok kalendarzowy, które zawiera informacje na temat połowów, badań naukowych, statystyk, zarządzania, inspekcji i działań w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz – w stosownych przypadkach – wszelkie informacje dodatkowe.
2. Sprawozdanie roczne zawiera informacje dotyczące kroków podjętych w celu ograniczania przyłowów oraz zmniejszenia odrzutów, a także dotyczące wszelkich badań naukowych w tej dziedzinie.
3. Komisja niezwłocznie kompiluje informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 i 2 i przesyła je do sekretariatu ICCAT.
4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe wymogi dotyczące formatu sprawozdania rocznego, o którym mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

*Artykuł 72***Poufność**

Dane zebrane i wymienione na podstawie niniejszego rozporządzenia traktuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie poufności na podstawie art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

*Artykuł 73***Procedura wprowadzania zmian**

1. W przypadku gdy będzie to konieczne do wdrożenia do prawa Unii zmian w obowiązujących zaleceniach ICCAT, które stają się wiążące dla Unii, i w zakresie, w jakim zmiany w prawie Unii nie będą wykraczały poza zalecenia ICCAT, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 74 aktów delegowanych w celu zmiany:
 - a) załączników II–VIII;
 - b) terminów ustanowionych w art. 7 ust. 1, art. 8, art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 2, art. 14 ust. 1 i 3, art. 18, art. 20 ust. 2, 3 i 4, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 1 i 2, art. 26 ust. 1 i 3, art. 40 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 44 ust. 3, art. 47 ust. 2, art. 48 ust. 1 i 2, art. 50 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 3, art. 57 ust. 1, 2 i 3, art. 59 ust. 1 i 2, art. 64, art. 65 ust. 2, art. 66 ust. 1 i 2, art. 67 ust. 1 i 2, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 71 ust. 1;
 - c) obszaru ustanowionego w art. 14 ust. 1 lit. b);
 - d) minimalnych rozmiarów ustanowionych w art. 19 ust. 1 i 2, art. 24 ust. 2 oraz art. 29 ust. 2 i 3;
 - e) tolerancji ustanowionych w art. 19 ust. 2 i 3, art. 21 oraz art. 24 ust. 3;
 - f) specyfikacji technicznych dotyczących haków i takli ustanowionych w art. 25 oraz art. 38 ust. 5 lit. b);
 - g) obecności obserwatorów naukowych ustanowionej w art. 29 ust. 1 oraz art. 61 ust. 1 lit. a) i b);
 - h) rodzaju informacji i danych ustanowionych w art. 11 ust. 1, 2 i 3, art. 12, art. 20 ust. 2, art. 26 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 50 ust. 1 i 2, art. 54 ust. 4, art. 55 ust. 4, art. 56 ust. 3 oraz art. 59 ust. 1;
 - i) maksymalnej liczby boi instrumentalnych ustanowionej w art. 9 ust. 4.
2. Wszelkie zmiany przyjmowane zgodnie z ust. 1 ograniczają się ściśle do wdrożenia zmian odnośnego zalecenia ICCAT do prawa Unii.

*Artykuł 74***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom ustanowionym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 73, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 3 grudnia 2017 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na okresy o tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 73, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 73 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 75

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury, ustanowiony w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 76

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001

W rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001 uchyla się art. 4, 5, 6, 6a, 7, 8a, 8b, 8c, 9, 9a, oraz art.10–19.

Artykuł 77

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1984/2003

W rozporządzeniu (WE) nr 1984/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 3 dodaje się litery w brzmieniu:
 - „g) statek do połowów na skalę przemysłową: statek rybacki o długości całkowitej równej co najmniej 20 m;
 - h) takłowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową: takłowiec do połowów pelagicznych o długości całkowitej równej co najmniej 24 m.”;
- b) w art. 4 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:
 - „c) jeżeli połowy zostały dokonane przez statek do połowów na skalę przemysłową – jest akceptowany tylko wtedy, gdy statek ten znajduje się w rejestrze statków ICCAT.”;
- c) w art. 5 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:
 - „c) jeżeli połowy zostały dokonane przez statek do połowów na skalę przemysłową – jest zatwierdzony tylko wtedy, gdy statek ten znajduje się w rejestrze statków ICCAT.”;
- d) w rozdziale 2 dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 4

Obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do produktów przeladowywanych na obszarze konwencji ICCAT

Artykuł 7a

Dokumenty statystyczne i sprawozdawczość

1. Zatwierdzając dokumenty statystyczne, państwo członkowskie bandery takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową zapewnia, aby przeladunki były zgodne z ilością połowu zgłoszoną przez każdy taki statek.

2. Państwo członkowskie bandery taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową zatwierdza dokumenty statystyczne dotyczące przeladowanych ryb po potwierdzeniu, że przeladunek przeprowadzono zgodnie z art. 51–58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 (*). Potwierdzenie takie opiera się na informacjach otrzymanych w ramach programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT dotyczącego przeladunku na morzu.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby w trakcie przywozu na ich obszar lub terytorium gatunkom objętym programami sporządzania dokumentacji statystycznej, złowionym na obszarze konwencji ICCAT przez taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, towarzyszyły dokumenty statystyczne zatwierdzone dla statków umieszczonych w wykazie ICCAT dotyczącym taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową upoważnionych do przeladunku na morzu oraz kopia deklaracji przeladunkowej ICCAT.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).”.

Artykuł 78

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 520/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 520/2007 uchyla się art. 4 pkt 1 i tytuł II oraz załączniki II, III i IV.

Artykuł 79

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 listopada 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MAASIKAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

GATUNKI ICCAT

Rodzina	Nazwa łacińska	Nazwa polska
<i>Scombridae</i>	<i>Acanthocybium solandri</i>	Solandra
	<i>Allothunnus fallai</i>	Tuńczyk smukły
	<i>Auxis rochei</i>	Tazar marun
	<i>Auxis thazard</i>	Tazar
	<i>Euthynnus alletteratus</i>	Tunek
	<i>Gasterochisma melampus</i>	Tuńczyk motylowy
	<i>Katsuwonus pelamis</i>	Bonito
	<i>Orcynopsis unicolor</i>	Orcyn
	<i>Sarda sarda</i>	Pelamida
	<i>Scomberomorus brasiliensis</i>	Makrela brazylijska
	<i>Scomberomorus cavalla</i>	Makrela kawala
	<i>Scomberomorus maculatus</i>	Makrela hiszpańska
	<i>Scomberomorus regalis</i>	Makrela królewska
	<i>Scomberomorus tritor</i>	Makrela zachodnioafrykańska
	<i>Thunnus alalunga</i>	Tuńczyk biały
	<i>Thunnus albacares</i>	Tuńczyk żółtopłetwy
	<i>Thunnus atlanticus</i>	Tuńczyk czarnopłetwy
	<i>Thunnus maccoyii</i>	Tuńczyk południowy
<i>Thunnus obesus</i>	Opastun	
<i>Thunnus thynnus</i>	Tuńczyk błękitnopłetwy	
<i>Istiophoridae</i>	<i>Istiophorus albicans</i>	Żaglica atlantycka
	<i>Makaira indica</i>	Marlin czarny
	<i>Makaira nigricans</i>	Marlin błękitny
	<i>Tetrapturus albidus</i>	Marlin biały
	<i>Tetrapturus belone</i>	Marlin śródziemnomorski
	<i>Tetrapturus georgii</i>	Brak nazwy polskiej
	<i>Tetrapturus pfluegeri</i>	Marlin długonosy
<i>Xiphiidae</i>	<i>Xiphias gladius</i>	Włócznik
<i>Alopiidae</i>	<i>Alopias superciliosus</i>	Alopias
<i>Carcharhinidae</i>	<i>Carcharhinus falciformis</i>	Żarłacz jedwabisty
	<i>Carcharhinus longimanus</i>	Żarłacz białopłetwy
	<i>Prionace glauca</i>	Żarłacz błękitny

Rodzina	Nazwa łacińska	Nazwa polska
<i>Lamnidae</i>	<i>Isurus oxyrinchus</i>	Rekin ostronosy
	<i>Lamna nasus</i>	Żarłacz śledziowy
<i>Sphyrnidae</i>	<i>Sphyrna</i> spp.	Głowomłoty
<i>Coryphaenidae</i>	<i>Coryphaena hippurus</i>	Koryfena

ZAŁĄCZNIK II

**WYTYCZNE W ZAKRESIE OPRACOWYWANIA PLANÓW ZARZĄDZANIA DOTYCZĄCYCH URZĄDZEŃ
DO SZTUCZNEJ KONCENTRACJI RYB (FAD)**

Plan zarządzania dotyczący FAD dla flot sejnów i kliprów tuńczykowych należących do CPC musi obejmować następujące elementy:

1. Opis

- a) rodzaje FAD: AFAD = kotwiczone, DFAD = dryfujące;
- b) rodzaj pławy/boi;
- c) maksymalna liczba FAD, które można zastosować, w przeliczeniu na sejnę i rodzaj FAD;
- d) minimalna odległość między AFAD;
- e) strategia ograniczania i utylizacji przypadkowych przyłówów;
- f) uwzględnienie interakcji z innymi rodzajami narzędzi połowowych;
- g) deklaracja lub strategia dotycząca „odpowiedzialności za FAD”.

2. Rozwiązania instytucjonalne

- a) odpowiedzialność instytucjonalna za plan zarządzania dotyczący FAD;
- b) proces składania wniosków o zatwierdzenie rozmieszczenia FAD;
- c) obowiązki właścicieli i kapitanów statków w odniesieniu do rozmieszczania i stosowania FAD;
- d) strategia wymiany FAD;
- e) dodatkowe obowiązki sprawozdawcze niewynikające z niniejszego rozporządzenia;
- f) polityka rozwiązywania konfliktów dotyczących FAD;
- g) szczegółowe informacje dotyczące obszarów lub okresów zamkniętych, np. wód terytorialnych, szlaków żeglugowych, bliskości tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego itp.

3. Specyfikacja i wymogi dotyczące budowy FAD

- a) cechy konstrukcyjne FAD (opis);
- b) wymogi w zakresie oświetlenia;
- c) reflektory radarowe;
- d) widoczność;
- e) oznakowanie i identyfikator FAD;
- f) oznakowanie i identyfikator radiopław (numery seryjne);
- g) oznakowanie i identyfikator radiopław z echosondą (numery seryjne);
- h) nadajniko-odbiorniki satelitarne;
- i) podjęte prace badawcze dotyczące FAD ulegających biodegradacji;
- j) zapobieganie utracie lub porzuceniu FAD;
- k) zarządzanie usuwaniem urządzeń FAD.

4. Okres obowiązywania planu zarządzania dotyczącego FAD.

5. Środki monitorowania i przeglądu wdrażania planu zarządzania dotyczącego FAD.

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ ROZMIESZCZONYCH FAD (KWARTALNIE)

Identyfikator FAD		Rodzaje FAD i urządzeń elektronicznych		Cechy konstrukcyjne FAD				Uwagi
Oznakowanie FAD	Identyfikator powiązanej pławy	Rodzaj FAD	Rodzaj powiązanej pławy lub urządzeń elektronicznych	Część dryfująca FAD		Podwodna struktura podwieszona FAD		
				Wymiary	Materiały	Wymiary	Materiały	
(¹)	(¹)	(²)	(³)	(⁴)	(⁵)	(⁴)	(⁶)	(⁷)
...
...

(¹) Jeżeli brakuje oznakowania FAD i identyfikatora powiązanej pławy lub są one nieczytelne, należy to zaznaczyć i podać wszelkie dostępne informacje, które mogą pomóc w identyfikacji właściciela FAD.

(²) Kotwicone FAD, dryfujące naturalne FAD lub dryfujące sztuczne FAD.

(³) Np. GPS, sonda itp. Jeżeli z FAD nie jest powiązane żadne urządzenie elektroniczne, należy to zaznaczyć.

(⁴) Np. szerokość, długość, wysokość, głębokość, wielkość oczek sieci itp.

(⁵) Należy podać materiał struktury i pokrycia oraz zaznaczyć, czy ulega on biodegradacji.

(⁶) Np. sieci, liny, liście palmowe itp. Należy podać również cechy oplatające oraz biodegradowalne materiału.

(⁷) W tej sekcji należy podać informacje o specyfikacji oświetlenia, reflektorach radarowych oraz widoczności.

ZAŁĄCZNIK IV

WYMOGI DOTYCZĄCE PROGRAMU OBECNOŚCI OBSERWATORÓW W ODNIESIENIU DO STATKÓW POŁAWIAJĄCYCH TUŃCZYKI TROPIKALNE NA OBSZARZE GEOGRAFICZNYM OKRESU ORAZ OBSZARU ZAMKNIĘTEGO

1. Obserwatorzy posiadają następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:
 - dostateczne doświadczenie umożliwiające rozpoznawanie gatunków i narzędzi połowowych,
 - zadowalająca znajomość środków ochrony i zarządzania ICCAT, poświadczona świadectwem wydanym przez państwo członkowskie w oparciu o wytyczne ICCAT dotyczące szkolenia,
 - umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu danych,
 - zadowalająca znajomość języka państwa bandery statku, na którym prowadzą obserwację.
2. Obserwatorzy nie mogą należeć do załogi statku rybackiego, na którym prowadzą obserwację, oraz:
 - a) są obywatelami jednej z CPC;
 - b) są w stanie wykonywać obowiązki określone w pkt 3;
 - c) nie mogą posiadać aktualnych interesów finansowych ani czerpać korzyści w związku z połowami tuńczyków tropikalnych.

Zadania obserwatorów

3. Do zadań obserwatorów należy w szczególności:
 - a) monitorowanie przestrzegania przez statki rybackie stosownych środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję ICCAT.
W szczególności obserwatorzy:
 - (i) rejestrują i zgłaszają informacje dotyczące prowadzonej działalności połowowej;
 - (ii) dokonują obserwacji i oszacowania połowów oraz weryfikacji wpisów do dziennika połowowego;
 - (iii) obserwują i odnotowują statki, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochrony i zarządzania ICCAT;
 - (iv) weryfikują pozycję statku podczas operacji połowowej;
 - (v) prowadzą prace naukowe, takie jak gromadzenie danych w ramach zadania II, jeżeli wymaga tego ICCAT, na podstawie wytycznych Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki ICCAT;
 - b) bezzwłoczne zgłaszanie – z należyтым uwzględnieniem bezpieczeństwa obserwatora – wszelkiej działalności połowowej związanej z FAD, którą statek prowadzi na obszarze i w okresie, o których mowa w art. 11;
 - c) sporządzanie raportów ogólnych obejmujących informacje zebrane zgodnie z niniejszym punktem 3 oraz zapewnianie kapitanowi możliwości zawarcia w nich wszelkich stosownych informacji.
4. Obserwatorzy traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji połowowych i przeładunkowych prowadzonych przez statki rybackie oraz potwierdzają pisemnie przyjęcie tego wymogu, co stanowi jeden z warunków wyznaczenia ich jako obserwatorów.
5. Obserwatorzy przestrzegają wymogów ustanowionych w przepisach ustawowych i wykonawczych państwa członkowskiego bandery sprawującego jurysdykcję nad statkiem, na który obserwator został oddelegowany.
6. Obserwatorzy przestrzegają hierarchii i ogólnych zasad postępowania obowiązujących całą załogę statku, pod warunkiem że zasady te nie kłócą się z obowiązkami obserwatora w tym programie ani z obowiązkami określonymi w pkt 7.

Obowiązki państwa członkowskiego bandery

7. Na państwach członkowskich bandery statków rybackich i kapitanach tych statków spoczywają w szczególności następujące obowiązki w odniesieniu do obserwatorów:
 - a) obserwatorzy mają dostęp do załogi statku oraz do narzędzi połowowych i urządzeń;

- b) na żądanie obserwatorzy mają również dostęp do następujących urządzeń, o ile znajdują się one na statkach, na które zostali oddelegowani, w celu wypełnienia obowiązków określonych w pkt 3:
- (i) satelitarne urządzenia nawigacyjne;
 - (ii) ekrany radarowe w trakcie pracy;
 - (iii) elektroniczne środki komunikacji;
- c) obserwatorom należy zapewnić zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak w przypadku oficerów;
- d) obserwatorom należy zapewnić odpowiednie miejsce na mostku lub w sterówce do pracy biurowej, jak również miejsce na pokładzie, odpowiednie do wykonywanych obowiązków w zakresie obserwacji; oraz
- e) państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kapitanowie, załoga oraz właściciele statków nie utrudniali pracy obserwatorom i nie zastraszali ich, nie ingerowali w ich czynności, nie wywierali na nich nacisku, nie przekupywali ich ani nie próbowali ich przekupywać.
-

ZAŁĄCZNIK V

MINIMALNE STANDARDY TECHNICZNE DOTYCZĄCE ŚRODKÓW OGRANICZAJĄCYCH RYZYKO

Środek ograniczający ryzyko	Opis	Specyfikacja
Nocne wydawanie narzędzi z minimalnym oświetleniem pokładu	Niewydawanie narzędzi między świtem a zmierzchem nawigacyjnym. Minimalne oświetlenie pokładu	Dokładne godziny zmierzchu i świtu nawigacyjnego określa się zgodnie z tabelami podręcznika nawigacyjnego dla odpowiedniej szerokości geograficznej, czasu lokalnego i daty. Minimalne oświetlenie pokładu nie powinno naruszać minimalnych norm bezpieczeństwa i nawigacji.
Podbory straszące	Podczas wydawania takli należy stosować podbory straszące, aby odstraszać ptaki od sznurów dodatkowych	<p>W przypadku statków o długości co najmniej 35 m:</p> <ul style="list-style-type: none"> — należy stosować co najmniej jedną podborę straszącą. Jeżeli jest to wykonalne, w okresach wysokiej liczebności lub aktywności ptaków statki powinny być zachęcane do stosowania drugiej tyczki i podbory straszącej; obydwie podbory straszące należy stosować jednocześnie, po jednej z każdej strony wydawanej takli, — zasięg powietrzny podbór straszących musi wynosić co najmniej 100 m, — należy stosować długie wstążki płoszące o takiej długości, by w warunkach bezwietrznych sięgały powierzchni wody, — odstęp między długimi wstążkami płoszącymi nie może przekraczać 5 m. <p>W przypadku statków o długości poniżej 35 m:</p> <ul style="list-style-type: none"> — należy stosować co najmniej jedną podborę straszącą, — zasięg powietrzny podbór straszących musi wynosić co najmniej 75 m, — należy stosować długie lub krótkie (ale dłuższe niż 1 m) wstążki płoszące, rozmieszczone w następujących odstępach: <ul style="list-style-type: none"> — krótkie wstążki płoszące: odstępy nie większe niż 2 m, — długie wstążki płoszące: odstępy nie większe niż 5 m na pierwszych 55 m podbory straszącej. <p>Dodatkowe wytyczne dotyczące konstrukcji i stosowania podbór straszących zamieszczono poniżej w „Wytycznych uzupełniających dotyczących konstrukcji i stosowania podbór straszących”.</p>
Obciążanie lin	Obciążniki lin są umieszczane na stągiewce przed wydaniem narzędzi	<p>O łącznej masie powyżej 45 g umieszczone nie dalej niż 1 m od haczyka; lub</p> <p>O łącznej masie powyżej 60 g umieszczone nie dalej niż 3,5 m od haczyka; lub</p> <p>O łącznej masie powyżej 98 g umieszczone nie dalej niż do 4 m od haczyka.</p>

WYTYCZNE UZUPEŁNIAJĄCE DOTYCZĄCE KONSTRUKCJI I STOSOWANIA PODBÓR STRASZĄCYCH

Wstęp

Minimalne standardy techniczne dotyczące stosowania podbór straszących określono w tabeli powyżej. Niniejsze wytyczne uzupełniające mają pomóc w opracowaniu i wprowadzeniu przepisów dotyczących podbór straszących dla takłowców. Niniejsze wytyczne są stosunkowo jasne, jednak zachęca się do ulepszania skuteczności podbór straszących w praktyce, z zastrzeżeniem wymogów zawartych w tabeli powyżej. W wytycznych uwzględniono czynniki środowiskowe i operacyjne, takie jak warunki pogodowe, prędkość wydawania narzędzi i wielkość statku, które mają wpływ na skuteczność i konstrukcję podbór straszących chroniących przynęty przed ptakami. Konstrukcja i stosowanie podbór straszących mogą ulegać zmianom w celu uwzględnienia tych czynników, pod warunkiem że nie ucierpi na tym skuteczność podbór straszących. Przewiduje się stałe ulepszanie konstrukcji podbór straszących i w związku z tym w przyszłości należy zweryfikować niniejsze wytyczne.

Konstrukcja podbory straszącej

1. Zasięg powietrzny podbory straszącej można poprawić, umieszczając odpowiedni obciążnik na części podbory zanurzonej w wodzie.
2. Część podbory straszącej znajdująca się nad powierzchnią wody powinna być wystarczająco lekka, by jej ruch był nieprzewidywalny i uniemożliwił ptakom oswojenie się z nim, a zarazem wystarczająco ciężka, aby wiatr nie mógł zmienić położenia podbory straszącej.
3. Aby zminimalizować splątanie podbory straszącej, najlepiej przymocować ją do statku za pomocą mocnego krętlika baryłkowego.
4. Wstążki pływające powinny być wykonane z materiału, który rzuca się w oczy i powoduje ich nieprzewidywalny i dynamiczny ruch (np. mocna cienka linka pokryta czerwoną poliuretanową osłonką); powinny zwieszać się z mocnego potrójnego krętlika (który dodatkowo minimalizuje możliwość splątania) przymocowanego do podbory straszącej.
5. Każda wstążka pływająca powinna składać się z co najmniej dwóch pasm.
6. Każda para wstążek pływających powinna być odcepiana za pomocą uchwytu, tak aby ułatwić sztauowanie podbory.

Stosowanie podbór straszących

1. Podborę należy zwiesić z tyczki przytwierdzonej do statku. Tyczkę podbory straszącej należy umieścić jak najwyżej, tak aby podbora chroniła przynętę w dostatecznej odległości od rufy statku i nie uległa splątaniu z narzędziem połowowym. Większa wysokość tyczki zapewnia lepszą ochronę przynęty. Na przykład wysokość około 7 m powyżej powierzchni wody może chronić przynętę na długości około 100 m.
2. Jeżeli statki stosują tylko jedną podborę straszącą, należy ją umieścić od strony nawietrznej zanurzonych przynęt. Jeżeli haczyki z przynętą wydają się poza śladem torowym, punkt mocowania podbór straszących do statku powinien znajdować się kilka metrów od śladu torowego, od tej strony statku, z której wydają się przynęty. Jeżeli statki stosują dwie podbory straszące, haczyki z przynętą należy stosować w obszarze ograniczonym tymi dwiema podborami.
3. Aby zapewnić jeszcze lepszą ochronę przynęty przed ptakami, warto stosować większą liczbę podbór straszących.
4. Ze względu na możliwość zerwania lub splątania podbory na statku powinny znajdować się zapasowe podbory straszące, którymi można zastąpić uszkodzone podbory, by zapewnić nieprzerwane prowadzenie połowów. Aby ograniczyć do minimum problemy związane z bezpieczeństwem i funkcjonowaniem, w podborze straszącej można instalować „słabe ogniwa” na wypadek, gdyby pływak takli splątał się z zanurzoną w wodzie częścią podbory straszącej.
5. Jeżeli rybacy stosują maszynę do zakładania przynęty, muszą zapewnić koordynację między podborą straszącą a maszyną poprzez zapewnienie, by maszyna zakładała przynętę bezpośrednio pod ochroną podbory straszącej. Jeżeli stosowanie maszyny (lub kilku maszyn) umożliwia zakładanie przynęty z prawej i lewej burty, należy stosować dwie podbory straszące.
6. Wydając sznury dodatkowe ręcznie, rybacy powinni zapewnić, aby haczyki z przynętą i zwinięte odcinki sznura dodatkowego wydawano pod ochroną podbory straszącej, unikając turbulencji spowodowanej śrubą napędową, która może spowalniać tempo zanurzania.
7. W celu łatwiejszego stosowania i wciągania podbór straszących zachęca się rybaków do instalowania wciągarek ręcznych, elektrycznych lub hydraulicznych.

ZAŁĄCZNIK VI

WYMOGI SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE UWALNIANIA ŻÓŁWI MORSKICH

Praktyki bezpiecznego przenoszenia żółwi morskich:

- (i) Gdy żółw morski ma zostać wyciągnięty z wody, do wciągania na statek żółwi, które złapały się na haczyk lub zaplątały się w narzędzia połowowe, stosuje się odpowiedni wyciągacz koszowy lub podbierak. Żółwi morskich nie wolno wyciągać z wody za pomocą liny połowowej, na którą się złapały lub w którą się zaplątały. Jeżeli żółwia morskiego nie można bezpiecznie wyciągnąć z wody, załoga powinna przeciąć linę możliwie najbliżej haczyka, nie raniąc dodatkowo i niepotrzebnie żółwia.
- (ii) W przypadku gdy żółwie morskie brane są na statek, operatorzy statku lub załoga oceniają stan złowionych lub zaplątanych żółwi morskich przed ich uwolnieniem. Żółwie morskie, które mają trudności z poruszaniem lub nie reagują na bodźce, należy przed uwolnieniem zatrzymać na statku, w zakresie, w jakim jest to wykonalne, i objąć opieką w sposób dający im jak największe szanse na przeżycie. Praktyki te opisano szczegółowo w wytycznych FAO w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie operacji połowowych.
- (iii) W zakresie, w jakim jest to wykonalne, czynności dotyczące żółwi morskich podczas operacji połowowych lub w trakcie krajowych programów obecności obserwatorów (np. znakowanie osobników) muszą być zgodne z wytycznymi FAO w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie operacji połowowych.

Stosowanie przecinaków lin:

- (i) Na takłowcach muszą znajdować się przecinaki lin, które należy stosować, jeśli przy uwalnianiu żółwi morskich nie można usunąć haczyków, nie raniąc zwierzęcia.
- (ii) Na innych rodzajach statków stosujących narzędzia połowowe, w które mogą zaplątać się żółwie morskie, muszą znajdować się przecinaki lin, które należy stosować do bezpiecznego usuwania narzędzi i uwalniania żółwi morskich.

Stosowanie urządzeń do usuwania haczyków:

- (i) Na takłowcach znajdują się urządzenia do usuwania haczyków pozwalające na skuteczne usuwanie haczyków z żółwi morskich.
 - (ii) W przypadku gdy haczyk został połknięty, nie podejmuje się próby jego usunięcia. Należy natomiast przeciąć linę jak najbliżej haczyka, nie raniąc dodatkowo i niepotrzebnie żółwia morskiego.
-

ZAŁĄCZNIK VII

PRZEŁADUNEK W PORCIE

1. Przeładunek w porcie prowadzony przez statki unijne lub dokonywany w portach unijnych, dotyczący tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz wszelkich innych gatunków złowionych wraz z nimi na obszarze konwencji ICCAT, odbywa się zgodnie z następującymi procedurami:

Obowiązki dotyczące zgłaszania

2. Statek rybacki
 - 2.1. Co najmniej 48 godzin przed operacjami przeładunkowymi kapitan statku rybackiego musi zgłosić organom państwa portu nazwę statku transportowego oraz datę/godzinę przeładunku.
 - 2.2. W momencie przeładunku kapitan statku rybackiego przekazuje państwu członkowskiemu bandery następujące dane:
 - ilości tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych objęte przeładunkiem, jeżeli to możliwe – w podziale na stada,
 - ilości innych gatunków złowionych wraz z tuńczykami i gatunkami tuńczykopodobnymi objęte przeładunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane,
 - datę i miejsce przeładunku,
 - nazwę, oznakę rybacką i banderę odbierającego statku transportowego, oraz
 - lokalizację geograficzną połowów w podziale na gatunki oraz – w stosownych przypadkach – w podziale na stada, zgodnie z obszarami statystycznymi ICCAT.
 - 2.3. Nie później niż 15 dni od daty przeładunku kapitan statku rybackiego wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją państwu członkowskiemu bandery wraz, w stosownych przypadkach, z numerem w rejestrze ICCAT dotyczącym statków rybackich.

3. Statek odbierający

- 3.1. Nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem przeładunku oraz po jego zakończeniu kapitan statku odbierającego informuje organy państwa portu o ilościach tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych przeładowanych na jego statek oraz wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją właściwym organom w ciągu 24 godzin.
- 3.2. Co najmniej 48 godzin przed wyładunkiem kapitan odbierającego statku transportowego wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją właściwym organom państwa wyładunku.

Współpraca między państwem portu a państwem wyładunku

4. Państwo portu i państwo wyładunku, o których mowa w powyższych punktach, dokonują przeglądu informacji otrzymanych na podstawie przepisów niniejszego załącznika, w celu sprawdzenia spójności między zgłoszonymi połowami, przeładunkami i wyładunkami każdego statku, w razie konieczności współpracując przy tym z CPC będącą państwem bandery danego statku rybackiego. Taką weryfikację należy przeprowadzić w taki sposób, aby zapewnić minimalny stopień ingerencji i utrudnień dla statku oraz uniknąć pogorszenia jakości ryb.

Sprawozdawczość

5. Każde państwo członkowskie bandery statku rybackiego podaje w sprawozdaniu rocznym dla ICCAT szczegółowe informacje na temat przeładunków dokonanych przez statki pływające pod jego banderą.

ZAŁĄCZNIK VIII

PROGRAM OBECNOŚCI OBSERWATORÓW REGIONALNYCH ICCAT DOTYCZĄCY PRZEŁADUNKU NA MORZU

1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, aby obserwator regionalny ICCAT był obecny podczas każdego przeładunku na obszarze konwencji ICCAT na statkach transportowych figurujących w wykazie ICCAT dotyczącym statków upoważnionych do odbioru przeładunków na morzu na obszarze konwencji ICCAT.
2. Obserwatorzy są wyznaczani przez ICCAT i delegowani na statki transportowe upoważnione do odbioru przeładunków na obszarze konwencji ICCAT od takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową pływających pod banderą CPC, które realizują program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT.

Wyznaczanie obserwatorów

3. Wyznaczeni obserwatorzy posiadają następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:
 - udowodniona umiejętność rozpoznawania gatunków ICCAT i narzędzi połowowych, przy czym wyraźnie preferuje się osoby, które posiadają doświadczenie jako obserwatorzy na takłowcach do połowów pelagicznych,
 - zadowalająca znajomość środków ochrony i zarządzania ICCAT,
 - umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu danych,
 - zadowalająca znajomość języka państwa bandery statku, na którym prowadzą obserwację.

Obowiązki obserwatora

4. Obserwatorzy:
 - a) muszą przejść szkolenie techniczne określone w wytycznych ustanowionych przez ICCAT;
 - b) nie mogą być obywatelami państwa bandery odbierającego statku transportowego;
 - c) muszą być w stanie wykonywać obowiązki określone w pkt 5;
 - d) muszą figurować w wykazie obserwatorów prowadzonym przez ICCAT;
 - e) nie mogą być członkami załogi takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową ani statku transportowego ani pracownikami przedsiębiorstwa, które jest właścicielem takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową lub statku transportowego.
5. Obserwator monitoruje przestrzeganie przez takłowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową i statek transportowy odpowiednich środków ochrony i zarządzania przyjętych przez ICCAT. Do zadań obserwatorów należy w szczególności:
 - 5.1. Wizytacja takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, który zamierza dokonać przeładunku na statek transportowy, z uwzględnieniem kwestii określonych w pkt 9, przed dokonaniem przeładunku w celu:
 - a) sprawdzenia ważności upoważnienia lub licencji statku rybackiego zezwalających na poławianie tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz wszelkich innych gatunków łowionych wraz z nimi na obszarze konwencji ICCAT;
 - b) sprawdzenia wcześniejszego upoważnienia do przeładunku na morzu, które statek rybacki otrzymał od CPC będącej państwem bandery oraz – w stosownych przypadkach – od państwa nadbrzeżnego;
 - c) sprawdzenia i odnotowania łącznej ilości połowu na statku, w podziale na gatunki i – jeżeli to możliwe – na stada, oraz ilości, które mają zostać przeładowane na statek transportowy;
 - d) sprawdzenia, czy funkcjonuje system monitorowania statku (VMS), oraz sprawdzenia dziennika połowowego i weryfikacji jego treści, jeżeli to możliwe;
 - e) sprawdzenia, czy na statku znajduje się połów przekazany z innych statków, oraz sprawdzenia dokumentacji dotyczącej takich przypadków przekazania;
 - f) w przypadku przesłanek świadczących o naruszeniu przepisów przez statek rybacki – bezzwłocznego zgłoszenia naruszenia kapitanowi statku transportowego (z należyтым uwzględnieniem wszelkich kwestii bezpieczeństwa) oraz przedsiębiorstwu realizującemu program obecności obserwatorów, którzy niezwłocznie przekazują te informacje organom CPC będącej państwem bandery danego statku rybackiego; oraz
 - g) odnotowania w raporcie obserwatora wyników powyższych zadań wykonanych na statku rybackim.

- 5.2. Obserwacja działalności statku transportowego oraz:
- rejestrwanie i zgłaszanie informacji dotyczących operacji przeładunkowych;
 - weryfikacja pozycji statku podczas przeładunku;
 - obserwacja i szacowanie ilości tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych objętych przeładunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane, oraz – jeżeli to możliwe – w podziale na stada;
 - obserwacja i szacowanie ilości innych gatunków złowionych wraz z tuńczykami i gatunkami tuńczykopodobnymi, w podziale na gatunki, jeżeli są znane;
 - weryfikacja i rejestrowanie nazwy odnośnego taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową i jego numeru w rejestrze ICCAT;
 - weryfikacja danych zawartych w deklaracji przeładunkowej, w tym przez porównanie ich z dziennikiem połowowym taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, o ile to możliwe;
 - poświadczenie danych zawartych w deklaracji przeładunkowej;
 - kontrasygnacja deklaracji przeładunkowej; oraz
 - obserwacja i szacowanie ilości produktów w podziale na gatunki, jeżeli są one wyładowane w porcie, w którym obserwator schodzi ze statku, w celu weryfikacji zgodności z ilościami odebranymi w ramach przeładunku na morzu.
- 5.3. Ponadto obserwator:
- sporządza raport dzienny z operacji przeładunkowych statku transportowego;
 - sporządza raporty ogólne obejmujące informacje zebrane w ramach zadań obserwatora oraz zapewnia kapitanowi możliwość zawarcia w nich wszelkich stosownych informacji;
 - przedkłada sekretariatowi ICCAT raporty ogólne, o których mowa w lit. b), w ciągu 20 dni od zakończenia okresu obserwacji;
 - pełni wszelkie inne funkcje określone przez ICCAT.
6. Obserwatorzy traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji połowowych taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową i dotyczące właścicieli taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową oraz potwierdzają pisemnie przyjęcie tego wymogu, co stanowi jeden z warunków wyznaczenia ich jako obserwatorów.
7. Obserwatorzy przestrzegają wymogów ustanowionych w przepisach ustawowych i wykonawczych państwa członkowskiego bandery oraz – w stosownych przypadkach – państwa nadbrzeżnego sprawujących jurysdykcję nad statkiem, na który obserwator został oddelegowany.
8. Obserwatorzy przestrzegają hierarchii i ogólnych zasad postępowania obowiązujących całą załogę statku, pod warunkiem że zasady te nie kłócą się z obowiązkami obserwatora w tym programie ani z obowiązkami załogi statku określonymi w pkt 9.

Obowiązki państw bandery statków transportowych

9. Warunki związane z realizacją programu obecności obserwatorów regionalnych w odniesieniu do państw bandery statków transportowych i kapitanów tych statków obejmują w szczególności następujące obowiązki:
- obserwatorzy mają dostęp do załogi statku, odpowiedniej dokumentacji oraz do narzędzi połowowych i urządzeń;
 - na żądanie obserwatorzy mają również dostęp do następujących urządzeń, o ile znajdują się one na statkach, na które zostali oddelegowani, w celu wypełnienia obowiązków określonych w pkt 5:
 - satelitarne urządzenia nawigacyjne;
 - ekrany radarowe w trakcie pracy;
 - elektroniczne środki komunikacji; oraz
 - wagi stosowane do ważenia przeładowywanych produktów;
 - obserwatorom należy zapewnić zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak w przypadku oficerów;
 - obserwatorom należy zapewnić odpowiednie miejsce na mostku lub w sterówce do pracy biurowej, jak również miejsce na pokładzie, odpowiednie do wykonywanych obowiązków w zakresie obserwacji;

- e) obserwatorzy mają możliwość określenia najlepszego miejsca i najlepszej metody obserwacji operacji przeładunkowych oraz szacowania przeładowywanych gatunków/stad oraz ilości. W związku z tym kapitan statku transportowego – z należyтым uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa i kwestii praktycznych – spełnia wymagania obserwatora, w tym na jego żądanie tymczasowo umieszcza produkt na pokładzie statku transportowego w celu inspekcji przez obserwatora oraz zapewnia mu odpowiedni czas na wykonanie obowiązków. Obserwacje należy prowadzić w sposób, który zapewni minimalny stopień ingerencji i pozwoli uniknąć pogorszenia jakości przeładowywanych produktów;
- f) w świetle przepisów pkt 10 kapitan statku transportowego zapewnia, aby obserwatorowi udzielono wszelkiej niezbędnej pomocy, by zapewnić bezpieczny transport między statkiem transportowym i statkami rybackimi, jeżeli pozwala na to pogoda i inne warunki; oraz
- g) państwa bandery zapewniają, aby kapitanowie, załoga oraz właściciele statków nie utrudniali pracy obserwatorom i nie zastraszali ich, nie ingerowali w ich czynności, nie wywierali na nich nacisku, nie przekupywali ich ani nie próbowali ich przekupywać.

Obowiązki taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową podczas przeładunków

10. Obserwatorzy mają możliwość wizytacji statku rybackiego, jeżeli pozwala na to pogoda i inne warunki, oraz mają dostęp do załogi, wszelkiej odpowiedniej dokumentacji i tych części statku, których inspekcja jest niezbędna w celu wypełnienia obowiązków obserwatorów określonych w pkt 5. Kapitan statku rybackiego zapewnia, aby obserwatorowi udzielono wszelkiej niezbędnej pomocy, by zapewnić bezpieczny transport między statkiem transportowym i statkami rybackimi. Jeżeli warunki stanowią niedopuszczalne zagrożenie dla obserwatora i w związku z tym wizytacja taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową nie jest możliwa przed rozpoczęciem operacji przeładunkowych, takie operacje mogą mimo wszystko zostać przeprowadzone.

Opłaty za obecność obserwatorów

11. Koszty realizacji programu pokrywają CPC będące państwami bandery taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, które zamierzają prowadzić operacje przeładunkowe. Opłatę taką oblicza się na podstawie łącznych kosztów programu. Opłatę wnosi się na specjalne konto sekretariatu ICCAT, a sekretariat ICCAT zarządza tym kontem w celu realizacji programu.
 12. Żaden taklowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową nie może brać udziału w programie przeładunków na morzu, o ile nie zostaną wniesione opłaty wymagane zgodnie z pkt 11.
-